ছূৰা - ৭

# উচ্চ স্থানসমূহ

*(আল আ'ৰাফ : ৪৬)*

মক্কাত অৱতীৰ্ণ

আল্লাহৰ নাম লৈ, যিজন ৰহমান, ৰহীম

**পৰিচ্ছেদ - ১**

**১** আলিফ, লাম, মীম, স্বাদ (—মই, আল্লাহ, শ্ৰেষ্ঠজ্ঞাতা, সত্যপৰায়ণ)।

**২** (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তোমাৰ ওচৰত অৱতাৰণ কৰা এখন ধৰ্মগ্ৰন্থ,— এতেকে (কুৰআন প্ৰচাৰ কৰিবলৈ) তোমাৰ হিয়াত ইয়াৰ কাৰণে কোনো সংকোচ নাথাকক,— যাতে তুমি ইয়াৰ দ্বাৰা সতৰ্ক কৰিব পাৰা, আৰু (এইটো হৈছে) মুমিনসকলৰ কাৰণে স্মাৰক।

**৩** (লোকসকলক কোৱা—) "তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা তোমালোকৰ ওচৰলৈ যি অৱতীৰ্ণ হৈছে তাৰেই অনুসৰণ কৰা, আৰু তেওঁক বাদ দি (দেৱ-দেৱী প্ৰভৃতি) অভিভাৱকসকলক অনুসৰণ নকৰিবা। অলপেই যিটো তোমালোকে মনত ৰাখা।"

**৪** আৰু জনবসতিৰ মাজৰ কিমানটো যে আমি ধ্বংস কৰিছো! সেইকাৰণে আমাৰ শাস্তি তালৈ আহিছিল নিশাকালত অথবা সিহঁতে দুপৰবেলাত টোপনি মাৰোতে।

**৫** কাজেই সিহঁতৰ ওচৰত যেতিয়া আমাৰ শাস্তি আহি পৰিছিল তেতিয়া সিহঁতৰ আৰু কোনো অজুহাত নাছিল এই বুলি কোৱাৰ বাহিৰে— "সঁচাকৈয়ে আমি আছিলো অন্যায়কাৰী।"

**৬** আমি তেতিয়া সিহঁতক অৱশ্যেই প্ৰশ্ন কৰিম যিসকলৰ ওচৰত (সতৰ্ককাৰী) প্ৰেৰণ কৰা হৈছিল, আৰু আমি নিশ্চয় প্ৰেৰিতপুৰুষসকলকো সুধিম (কিভাৱে লোকে তেওঁলোকক গ্ৰহণ কৰিছিল)।

**৭** তেতিয়া আমি নিশ্চয় সিহঁতৰ ওচৰত (সিহঁতৰ কাৰ্যাৱলী) বৰ্ণনা কৰিম জ্ঞানৰ সৈতে, আৰু আমিতো (সাক্ষীৰূপে) অনুপস্থিত নাছিলো।

**৮** আৰু সেইদিনা ওজন হ'ব সঠিকভাৱে। কাজেই যাৰ (সৎকৰ্মৰ) পাল্লা ভাৰী হ'ব সেইসকলেই তেন্তে হ'ব সফলকাম।

**৯** আৰু যাৰ পাল্লা হাল্কা হ'ব ইবিলাকেই তেন্তে সেইবিলাক যিবিলাকে নিজৰ আত্মাৰ ক্ষতিসাধন কৰিছে, কিয়নো সিহঁতে আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীৰ প্ৰতি অন্যায় কৰিছিল।

**১০** আৰু আমিতো পৃথিৱীতে তোমালোকক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছো, আৰু তোমালোকৰ কাৰণে তাতে কৰিছো জীৱিকাৰ ব্যৱস্থা। অলপমানেই সেইখিনি তোমালোকে যি কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰা।

**পৰিচ্ছেদ - ২**

**১১** আৰু নিশ্চয় আমি তোমালোকক (প্ৰথমবাৰ) সৃষ্টি কৰিছো, তাৰ পিচত তোমালোকক ৰূপদান কৰিছো, তাৰ পাচত ফিৰিশ্বতাসকলক ক'লো— "আদমৰ প্ৰতি ছিজ্‌দা কৰা।" গতিকে তেওঁলোকে ছিজ্‌দা কৰিলে, অকলে ইবলীছ ব্যতিৰেকে। সি ছিজ্‌দাকাৰীসকলক অন্তৰ্ভুক্ত নহ'ল।

**১২** তেওঁ ক'লে— "কিহে তোমাক বাধা দিছিল যিকাৰণে তুমি ছিজ্‌দা নকৰিলা যেতিয়া মই তোমাক আদেশ কৰিছিলো?" সি ক'লে— "মই তাতকৈ শ্ৰেষ্ঠ; মোক তুমি জুইৰে সৃষ্টি কৰিছা, আৰু তাক তুমি সৃষ্টি কৰিছা বোকা দি।"

**১৩** তেওঁ ক'লে— "তেন্তে ইয়াৰ পৰা অধঃপাতে যোৱা, তোমাৰ কাৰণে (সমীচীন) নহয় যে তুমি ইয়াত অহংকাৰ কৰিবা। এতেকে ওলাই যোৱা; তুমি আলবৎ অধমবোৰৰ মাজৰ।"

**১৪** সি ক'লে— "মোক সময় দিয়া সেইদিনালৈকে যেতিয়া সিহঁত পুনৰুত্থিত হ'ব।"

**১৫** তেওঁ ক'লে— "বাৰু, তুমি অৱকাশপ্ৰাপ্তবিলাকৰ মাজৰ।"

**১৬** সি ক'লে— "তেন্তে তুমি যেনেকৈ মোক বিপথে যাবলৈ দিছা, ময়ো তেনেকৈ সিহঁতৰ কাৰণে খাপ-পাতি থাকিম তোমাৰ সঠিক পথত।

**১৭** "তাৰ পিছত মই আলবৎ সিহঁতৰ ওপৰত আহি পৰিম সিহঁতৰ আগফালৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ পিছফালৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ সোঁফালৰ পৰা আৰু সিহঁতৰ বাওঁফালৰ পৰা; আৰু সিহঁতৰ অনেককেই তুমি কৃতজ্ঞ নাপাবা।"

**১৮** তেওঁ ক'লে— "ওলাই যোৱা ইয়াৰ পৰা— নিলাজ, বিতাড়িত (চয়তান)! সিহঁতৰ মাজৰ যিকোনোবাই তোমাক অনুসৰণ কৰিব,— মই নিশ্চয় জাহান্নাম ভৰ্তি কৰিম তোমালোকৰ মাজৰ সকলোকে দি।"

**১৯** আৰু (ইপিনে ক'লো)— "হে আদম! তুমি আৰু তোমাৰ সঙ্গিনী এই বাগানত বসবাস কৰা, আৰু য'ৰে পৰা তোমালোকে বিচাৰা আহাৰ কৰা; কিন্তু এই বৃক্ষৰ ওচৰে-পাজৰেও নাযাবা, তেনেহ'লে তোমালোক অন্যায়কাৰীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'বা।"

**২০** তাৰ পিছত চয়তানে সিহঁতক কুমন্ত্ৰণা দিলে যাতে সি (নৰ-নাৰী) উভয়ৰ ওচৰত প্ৰকাশ কৰিব পাৰে সিহঁতৰ লজ্জাৰ বিষয়ৰ যি উভয়ৰ ওচৰত গোপন আছিল, সেইকাৰণে সি ক'লে— "তোমালোকৰ প্ৰভুৱে এই গছজোপাৰ পৰা তোমালোকক নিষেধ কৰা নাই এই কাৰণৰ বাহিৰে যে তোমালোক ফিৰিশ্তা হৈ যাবা, নাইবা তোমালোক হ'বা চিৰজীৱীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত।"

**২১** আৰু সি তেওঁলোকৰ ওচৰত শপত খালে (আৰু ক'লে)— "বাস্তৱতে মই নিশ্চয় তোমালোকৰ কাৰণে সদ্উপদেশদাতাসকলৰ অন্যতম।"

**২২** এইদৰে সি তেওঁলোকক ছলনা কৰি বিপথে চলালে; পিছত তেওঁলোকে যেতিয়া (নিষিদ্ধ) বৃক্ষৰ সোৱাদ গ্ৰহণ কৰিলে তেতিয়া তেওঁলোকৰ লজ্জাস্থান উভয়ৰ ওচৰত প্ৰকাশ পালে, আৰু তেওঁলোক নিজকে আবৃত কৰিবলৈ ধৰিলে (সেই একেই) বাগানৰ পাতেৰে। তেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰভুৱে তেওঁলোকক মাতি ক'লে— "মই তোমালোকক নিষেধ কৰা নাছিলোনে সেই গছজোপাৰ পৰা (আঁতৰি থাকিবলৈ), আৰু তোমালোককতো মই কৈছোৱেই যে চয়তান তোমালোকৰ নিমিত্তে প্ৰকাশ্য শত্ৰু?"

**২৩** তেওঁলোকে ক'লে— "আমাৰ প্ৰভু! আমি (চয়তানৰ প্ৰৰোচনাত) আমাৰ নিজৰ প্ৰতিয়েই অন্যায় কৰিছো; আৰু যদি তুমি আমাক পৰিত্ৰাণ নকৰা আৰু আমাক তুমি দয়া নকৰা তেনেহ'লে আমি নিশ্চয় ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হৈ যাম।"

**২৪** তেওঁ ক'লে— "তোমালোক (সকলো আদমগোষ্ঠী) অধঃপাতে যোৱা। তোমালোকৰ কোনোজন অইন কোনোবাৰ শত্ৰু। আৰু তোমালোকৰ নিমিত্তে পৃথিৱীতে ৰৈছে জিৰণিৰ স্থান আৰু কিছুসময়ৰ কাৰণে সংস্থান।"

**২৫** তেওঁ (আৰু) ক'লে— "ইয়াতেই তোমালোকে জীৱনযাপন কৰিবা আৰু ইয়াতেই তোমালোকে মৃত্যুবৰণ কৰিবা, আৰু ইয়াৰ পৰাই তোমালোকক পুনৰুত্থিত কৰা হ'ব।"

## পৰিচ্ছেদ - ৩

**২৬** হে আদমসন্তানসকল! আমি তোমালোকৰ কাৰণে নিশ্চয় (প্ৰত্যাদেশৰূপী) পোছাক পঠিয়াইছো তোমালোকৰ লজ্জা ঢাকিবলৈ, আৰু বেশভূষাৰ কাৰণে। আৰু ধৰ্মপৰায়ণতাৰ পোছাক— সেইটোৱেই সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ। এইটো হৈছে আল্লাহৰ নিৰ্দেশাৱলীৰ পৰা, যাতে সিহঁতে মনত ৰাখে (যে পাপ কৰি শাস্তি পোৱাতকৈ পাপৰ পৰা আঁতৰি থকাই বেচি ভাল।

**২৭** হে আদমৰ বংশধৰশকল! চয়তানে যাতে তোমালোকক একোতেই প্ৰলোভিত নকৰে যেনেকৈ সি তোমালোকৰ পিতা-মাতাক ওলাই দিছিল এই বাগানৰ পৰা, তেওঁলোকৰ পৰা তেওঁলোকৰ পোছাক ছিন্ন কৰি, যেন সি তেওঁলোকক দেখুওৱাব পাৰে তেওঁলোকৰ লজ্জা। নিশ্চয় সি তোমালোকক দেখে— সি আৰু তাৰ পালি-পহৰীয়াই, য'ৰ পৰা তোমালোকে সিহঁতক দেখিবলৈ নোপোৱা। নিসন্দেহে আমি চয়তানক বনাইছো সিহঁতৰ অভিভাৱক যিসকলে বিশ্বাস নকৰে।

**২৮** আৰু যেতিয়া সিহঁতে কোনো অশ্লীল আচৰণ কৰে তেতিয়া কয়— "আমি আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলক ইয়াতেই পাইছো, আৰু আল্লাহে আমাকো ইয়াতে আদেশ কৰিছে।" তুমি কোৱা— "নিশ্চয় আল্লাহে অশ্লীলতাৰ প্ৰতি আদেশ নকৰে। তোমালোকে কি আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে কোৱা যি তোমালোকে নাজানা?

**২৯** (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "আমাৰ প্ৰভুৱে আদেশ দিয়ে ন্যায়বিচাৰৰ; আৰু তোমালোকৰ মুখ পোনে পোনে থিয় কৰা প্ৰত্যেক ছিজ্‌দাস্থলত (আৰু ছিজ্‌দাকালত), আৰু তেওঁকে মাতা তেওঁৰ প্ৰতি ধৰ্মত একনিষ্ঠভাৱে।" যেনেকৈ তেওঁ তোমালোকক আদিতে সৃষ্টি কৰিছিলে তেনেকৈ তোমালোক (পুনৰুত্থিত হৈ) ফিৰি আহিবা।

**৩০** এদলক তেওঁ সুপথগামী কৰিছে আৰু আন এদলৰ ক্ষেত্ৰত পথভ্ৰান্তি সিহঁতৰ ওপৰত সংগত হৈছে। প্ৰকৃততে সিহঁতে আল্লাহক এৰি দি চয়তানবোৰক গ্ৰহণ কৰিছিল অভিভাৱকৰূপে, আৰু সিহঁতে ভাবিছিল সিহঁত অৱশ্যেই সুপথত চালিত।

**৩১** হে আদম সন্তানসকল! তোমালোকৰ শোভা গ্ৰহণ কৰা প্ৰত্যেক ছিজ্‌দাস্থলত (বা নামাযৰ সময়ত), আৰু খোৱা আৰু পিয়া (বৈধ খাদ্য), কিন্তু অপচয় নকৰিবা, সঁচাকৈয়ে তেওঁ অমিতব্যয়ীসকলক ভাল নাপায়।

## পৰিচ্ছেদ - ৪

**৩২** (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "কোনে নিষিদ্ধ কৰিছে আল্লাহৰ শোভনীয় বস্তুবোৰ, যিবিলাক তেওঁ বান্দাসকলৰ কাৰণে উদ্ভৱ কৰিছে, আৰু

জীৱিকানিৰ্বাহৰ বিশুদ্ধ বস্তুসমূহ?" কোৱা— "এইবিলাক এই দুনিয়াৰ জীৱনত (দিয়া হৈছে) সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে ঈমান আনিছে,— পুনৰ্জাগৰণ দিনা (এইবিলাক কিন্তু) বিশেষভাৱে (ঈমানদাৰসকলৰ কাৰণে)।" এইদৰে আমি আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী বিশদভাৱে ব্যাখ্যা কৰোঁ তেনে সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে যিসকলে জানে।

**৩৩** তুমি কোৱা— "নিসন্দেহে মোৰ প্ৰভুৱে নিষেধ কৰিছে অশ্লীলতা তাৰ যিখিনি প্ৰকাশ পায় আৰু যিখিনি গোপনে থাকে, আৰু পাপাচাৰ, আৰু নাহকভাৱে বিদ্ৰোহাচৰণ, আৰু আল্লাহৰ সৈতে যেন তোমালোকে শ্বৰিক কৰা যিসম্বন্ধে কোনো দলিল তেওঁ অৱতীৰ্ণ কৰা নাই, আৰু যেন তোমালোকে আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে এনে (অপমানজনক) কথা কোৱা যি তোমালোকে নাজানা।"

**৩৪** আৰু প্ৰত্যেক জাতিৰ নিমিত্তে ৰৈছে এটি নিৰ্ধাৰিত সময়; গতিকে যেতিয়া নিৰ্ধাৰিত সময় আহি পৰে তেতিয়া সিহঁতে (সেই চৰম ঘটনা) পিছোৱাব নোৱাৰিব এঘণ্টাৰ কাৰণেও, আৰু সিহঁতে আগুৱাবও নোৱাৰিব।

**৩৫** হে আদমৰ বংশধৰসকল! যেতিয়া তোমালোকৰ ওচৰত তোমালোকৰ মাজৰ পৰা ৰছুলসকল আহে (আৰু) তোমালোকৰ ওচৰত আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী বৰ্ণনা কৰে, তেতিয়া যিকোনোবাই (আল্লাহৰ প্ৰতি) ভয়-ভক্তি কৰে আৰু সৎকাম কৰে, সেইসকলৰ নিমিত্তে তেন্তে নাথাকিব ভয়-ভীতি, আৰু সেইসকলে অনুতাপো নকৰিব।

**৩৬** আৰু যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীত মিথ্যাৰোপ কৰে আৰু সেইসমূহৰ পৰা বৰাই কৰে, সিহঁতেই হৈছে (দুযখৰ) জুইৰ বাসিন্দা, সিহঁত তাতে থাকিব দীৰ্ঘকাল।

**৩৭** এতেকে তাতকৈ কোন বেচি অন্যায়কাৰী যিজনে আল্লাহসম্বন্ধে মিছা ৰচনা কৰে অথবা তেওঁৰ নিৰ্দেশাৱলী প্ৰত্যাখ্যান কৰে? এইবিলাকেই— ইহঁতৰ ওচৰত পাবহি কিতাপৰ পৰা (প্ৰতিশ্ৰুত শাস্তিৰ) যি সিহঁতৰ ভাগত আছে। শেষলৈকে যেতিয়া আমাৰ দূতসকল সিহঁতৰ ওচৰলৈ আহিব সিহঁতৰ মৃত্যু ঘটাবলৈ, সেইসকলে তেতিয়া ক'ব— "ক'ত আছে সিহঁত যিবিলাকক তোমালোকে আল্লাহক বাদ দি (উপাস্যৰূপে) আহ্বান কৰিছিলা?" সিহঁতে ক'ব— "সিহঁতে আমাৰ পৰা আঁতৰি গৈছে।" আৰু সিহঁতে নিজৰ বিৰুদ্ধে সাক্ষ্য দিব যে সিহঁত প্ৰকৃততে অবিশ্বাসী আছিল।

**৩৮** তেওঁ ক'ব— "তোমালোকে প্ৰৱেশ কৰা (নৰকৰ) জুইৰ মাজত দলবদ্ধভাৱে (সিহঁতৰ লগত) যিবিলাক তোমালোকৰ আগতে গত হৈ গৈছে জিন্ আৰু মানুহৰ মাজৰ পৰা। যেতিয়াই এটা দল (সেই নৰককুণ্ডত) প্ৰৱেশ কৰিব সি অভিশাপ দিব তাৰ ভগিনীক (বা ভগ্নীস্থানীয় দলক)। অৱশেষত যেতিয়া সিহঁত সকলোমিলি তাত সমবেত হ'ব, সিহঁতৰ পশ্চাদ্‌গামীসকলে সিহঁতৰ অগ্ৰগামীসকলৰসম্বন্ধে ক'ব— "আমাৰ প্ৰভু! ইহঁতেই আমাক পথভ্ৰষ্ট কৰিছিল, সেইকাৰণে সিহঁতক দিয়া (দুযখৰ) জুইৰ দ্বাৰা দুগুণ শাস্তি।" তেওঁ ক'ব— "(তোমালোকৰ) প্ৰত্যেকৰে কাৰণে ৰৈছে দুগুণকৈ শাস্তি, কিন্তু তোমালোকে নাজানা (যে নিজৰ অন্যায়াচৰণ আৰু আনক বেয়া পথ প্ৰদৰ্শন হৈছে দুবিধ অপৰাধ)।"

**৩৯** আৰু সিহঁতৰ অগ্ৰগামীবিলাকে সিহঁতৰ পশ্চাদ্‌গামীবিলাকক ক'ব— "তেনেহ'লে (দুগুণ শাস্তি পোৱাৰ বেলিকা) তোমালোকৰ সপক্ষে আমাৰ ওপৰত কেনো শ্ৰেষ্ঠত্ব নাই, এতেকে তোমালোকে যি অৰ্জন কৰিছিলা তাৰ কাৰণে শাস্তি আস্বাদন কৰা।"

## পৰিচ্ছেদ - ৫

**৪০** বাস্তৱিকতে যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে আৰু সিবিলাকৰ পৰা বৰাই কৰে, সিহঁতৰ নিমিত্তে (আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ বৰ্ষণ কৰিবলৈ) মহাকাশৰ দুৱাৰবোৰ উন্মুক্ত কৰা নহ'ব, আৰু সিহঁতে বেহেশ্বততো প্ৰৱেশ কৰিব নোৱাৰিব, যেতিয়ালৈকেনো উট প্ৰৱেশ কৰে বেজীৰ জলায়েদি। আৰু এইভাৱে আমি অপৰাধীবিলাকক (সিহঁতৰ কৃতকৰ্মৰ) প্ৰতিফল দিওঁ।

**৪১** সিহঁতৰ কাৰণে ৰৈছে জাহান্নামত থকা (কণ্টকময়) শয্যা, আৰু সিহঁতৰ ওপৰত ৰৈছে (অনুৰূপ) আৱৰণ। আৰু এইদৰেই মই প্ৰতিফল দিওঁ অন্যায়কাৰীবিলাকক।

**৪২** আৰু যিসকলে ঈমান আনিছে আৰু সৎকাম কৰে— আমি কোনো সত্বাকে ভাৰাক্ৰান্ত নকৰোঁ তাৰ ক্ষমতাৰ অতিৰিক্ত;— এওঁলোকেই হৈছে জান্নাতৰ বাসিন্দা, এওঁলোক তাতেই থাকিব চিৰকাল।

**৪৩** আৰু আমি দূৰ কৰি দিম (অন্যৰ প্ৰতি) মনোমালিন্যৰ যি কিবা আছে তেওঁলোকৰ বুকুত,— তেওঁলোকৰ তলেদি বৈ থাকিব নিঝৰাবোৰ; আৰু তেওঁলোকে ক'ব— "সমুদায় প্ৰশংসা আল্লাহৰেই যিজনে আমাক পথ দেখুৱাইছে এইফালে, আৰু আমি নিজে সৎপথ নাপালোহেঁতেন যদিহেনো আল্লাহে আমাক পথ দেখুৱালেহেঁতেন; নিশ্চয় আমাৰ প্ৰভুৰ ৰছুলসকলে (আমাৰ ওচৰত) সত্য লৈ আহিছিলে।" আৰু তেওঁলোকক ঘোষণা কৰা হ'ব— "দেখা! এই বেহেশ্বত তোমালোকৰ সন্মুখত, তোমালোকক ইয়াৰ গৰাকী কৰা হ'ল তোমালোকে যি (সৎকৰ্ম) কৰিছিলা তাৰ নিমিত্তে।"

**৪৪** আৰু জান্নাতবাসীসকলে (দুযখৰ) জুইৰ বাসিন্দাবিলাকক মাতি ক'ব— "আমি নিশ্চয় পাইছো আমাৰ প্ৰভুৱে আমাৰ ওচৰত যি (পুৰস্কাৰ) ওৱাদা কৰিছিলে সেইটো সত্য, তোমালোকেও তেন্তে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে যি (পৰিণতি) ওৱাদা কৰিছিলে সেইটো সত্য পাইছানে?" সিহঁতে ক'ব— "হয়'; তেতিয়া জনৈক মুওজ্জিনে সিহঁতৰ মাজত ঘোষণা কৰিব— "আল্লাহৰ ধিকাৰ হওক দুৰাচাৰীবিলাকৰ ওপৰত—

**৪৫** "যিবিলাকে আল্লাহৰ পথৰ পৰা (লোকক) আঁতৰাই দিয়ে আৰু ইয়াক কুটিল কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে; আৰু সিহঁত আখেৰাতৰ সম্বন্ধে অবিশ্বাসী।"

**৪৬** আৰু এই দুয়োৰ (অৰ্থাৎ বেহেশ্বত আৰু দুযখৰ) মাজত থাকিব এটি পৰ্দা। আৰু উচ্চস্থানসমূহত থাকিব (উচ্চ পৰ্যায়ৰ) কিছু লোক, তেওঁলোকে

(আগন্তুক জান্নাতী) সকলোকে চিনি পাব এওঁলোকৰ (উজ্জ্বল) চিহ্নৰ দ্বাৰা। আৰু তেওঁলোকে বেহেশ্বতৰ (এই) বাসিন্দাসকলক মাতি ক'ব— “ছালামুন আলায়কুম”। এওঁলোক এতিয়াও তাতে প্ৰৱেশ কৰা নাই, হ'লেও এওঁলোকে (প্ৰৱেশাধিকাৰ লাভৰ) আশা ৰাখে।

**৪৭** আৰু যেতিয়া তেওঁলোকৰ দৃষ্টি (বেহেশ্বতবাসীৰ পৰা) ফিৰোৱা হ'ব তেতিয়া সেইটোৱে নৰকবাসীবিলাকৰ সাক্ষাৎ পাব; তেওঁলোকে ক'ব— “আমাৰ প্ৰভু! অন্যায়কাৰী দলৰ লগত (এই দুখত) আমাক স্থাপন নকৰিবা।”

## পৰিচ্ছেদ - ৬

**৪৮** আৰু উচ্চস্থানৰ বাসিন্দাসকলে মাতিব (দুখৰ) সেইবিলাক লোকক যিবিলাকক তেওঁলোকে চিনি পাব সিহঁতৰ (কুচ্ছিত) চিহ্নৰ দ্বাৰা; তেওঁলোকে (ইহঁতক) ক'ব— “তোমালোকৰ কোনো কামতেই নাহিল তোমালোকৰ সঞ্চয়, আৰু যিবিলাকক লৈ তোমালোকে বৰাই কৰিছিলা।

**৪৯** “(বেহেশ্বতত প্ৰৱেশাধিকাৰ লাভৰ আশাত অপেক্ষা কৰি থকা) এওঁলোকেই কি তেওঁলোক যিসকলৰ সম্বন্ধে তোমালোকে শপথ খাইছিলা যে আল্লাহে তেওঁলোকক কৰুণা প্ৰদান নকৰিব?” (তাৰ পাচত এওঁলোকক কোৱা হ'ব—) “বেহেশ্বতত প্ৰৱেশ কৰা; তোমালোকৰ ওপৰত কোনো ভয় নাই আৰু তোমালোকে অনুতাপো নকৰিবা।”

**৫০** আৰু নৰকবাসীয়ে জান্নাতবাসীক মাতি ক'ব— “আমালোকৰ ওপৰত পানীৰ পৰা কিবা অলপ ঢালি দিয়া, অথবা (পেলাই দিয়া) আল্লাহে তোমালোকক যি খুৱাইছে তাৰ পৰা।” তেওঁলোকে ক'ব— “প্ৰকৃততে আল্লাহে এই দুয়োটাই নিষিদ্ধ কৰিছে অবিশ্বাসীবিলাকৰ নিমিত্তে,—

**৫১** “যিসকলে (পাৰ্থিৱ জীৱনত) সিহঁতৰ ধৰ্মক গ্ৰহণ কৰিছিল আমোদ-প্ৰমোদ আৰু খেল-ধেমালিৰূপে, আৰু এই দুনিয়াৰ জীৱনে যিসকলক ভুলাইছিল।” গতিকে আজি আমি সিহঁতক উপেক্ষা কৰিছো যেনেকৈ সিহঁতে আওহেলা কৰিছিল সিহঁতৰ (শেষবিচাৰৰ) এই দিনটোৰ সাক্ষাৎসম্বন্ধে, আৰু যেহেতু সিহঁতে আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী প্ৰত্যাখ্যান কৰিছিল।

**৫২** আৰু নিশ্চয় আমি সিহঁতৰ কাৰণে লৈ আহিছো এখন ধৰ্মগ্ৰন্থ (যথা এই কুৰআন) য'ত বহলাই ব্যাখ্যা কৰিছো (সঠিক) জ্ঞানৰ দ্বাৰা,— এক পথনিৰ্দেশ আৰু কৰুণা যিসকলে বিশ্বাস কৰে তেনেলোকৰ কাৰণে।

**৫৩** সিহঁতে অইন কিবাৰ অপেক্ষা কৰেনে ইয়াৰ পৰিণামৰ বাহিৰে (অৰ্থাৎ কুৰআনৰ পথনিৰ্দেশৰ পৰিৱৰ্তে ইয়াৰ পৰিণামটোকেই চাব বিচাৰেনে)? যিদিনা ইয়াৰ পৰিণাম আহিব, যিসকলে ইয়াৰ আগতে এইটো আওহেলা কৰিছিল সিহঁতে ক'ব— “আমাৰ প্ৰভুৰ ৰছুলসকলে নিশ্চয় সত্য লৈ আহিছিলে। আমাৰ কাৰণে কোনো চুপাৰিচকাৰী আছেনে? সিহঁতে তেন্তে আমাৰ নিমিত্তে (মুক্তিৰ বাবে) চুপাৰিচ কৰক, অথবা আমি (আকৌ দুনিয়াৰ জীৱনলৈ) প্ৰত্যাবৃত্ত হ'ব পাৰোনে যাতে আমি যি (দুষ্কৃতি) কৰিছিলো তাৰ বিপৰীত কিবা (সৎকাম) কৰিব পাৰো?” সিহঁতে আলবৎ সিহঁতৰ অন্তৰাত্মা হেৰুৱাইছে, আৰু সিহঁতৰ পৰা বিদায় লৈছে সেইসকল (মিছা চুপাৰিচকাৰীহঁত) যিসকলক সিহঁতে উদ্ভাৱন কৰিছিল।

## পৰিচ্ছেদ - ৭

**৫৪** নিসন্দেহে তোমালোকৰ প্ৰভু হৈছে আল্লাহ যিজনে সৃষ্টি কৰিছে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱী ছদিনত, তেতিয়া তেওঁ আৰশ্বত অধিষ্ঠিত হ'লে। তেওঁ দিনক আবৰি ধৰে ৰাতিৰে— যি বেগেৰে তাৰ অনুসৰণ কৰে। আৰু সূৰ্য আৰু চন্দ্ৰ আৰু গ্ৰহ-নক্ষত্ৰবোৰ তেওঁৰ হুকুমৰ আজ্ঞাধীন। সৃষ্টি কৰা আৰু নিৰ্দেশ দান তেওঁৰ অধিকাৰভুক্ত নহয় জানো? মহিমাময় আল্লাহ— বিশ্বজগতৰ প্ৰভু।

**৫৫** (হে মানৱগোষ্ঠী!) তোমালোকৰ প্ৰভুক মাতা বিনীতভাৱে আৰু গোপনতাৰ সৈতে। নিশ্চয় তেওঁ সীমালঙ্ঘনকাৰীবিলাকক ভাল নাপায়।

**৫৬** আৰু দুনিয়াত গণ্ডগোল সৃষ্টি নকৰিবা তাত শান্তি প্ৰতিষ্ঠাৰ পাচত, আৰু তেওঁক মাতা ভয়ত আৰু আশাত। নিসন্দেহে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহ সৎকৰ্মীসকলৰ সমীপৱৰ্তী।

**৫৭** আৰু তেৱেঁই সেইজন যিজনে বায়ুপ্ৰবাহ পঠায় তেওঁৰ অনুগ্ৰহৰ আগেয়ে সুসংবাদবাহীৰূপে। অৱশেষত যেতিয়া সেইবিলাকে সঘন মেঘমালা বহন কৰি আনে, আমি তেতিয়া সেইটো মৃত ভূখণ্ডৰ পিনে পঠাও, তাৰ পাচত আমি তাৰ পৰা পানী বৰ্ষণ কৰো, তেতিয়া ইয়াৰ সাহায্যত উৎপাদন কৰো সকলো ৰকমৰ ফল-ফচল। এইদৰেই আমি মৃতক (জীৱন্ত কৰি) ওলাই আনো, যাতে তোমালোকে মনত ৰাখিব পাৰা।

**৫৮** আৰু ভাল মাটি— ইয়াৰ গছপুলি গজায় (পৰ্যাপ্তভাৱে) তাৰ প্ৰভুৰ অনুমতিক্ৰমে, আৰু যি (মাটি) বেয়া— একোৱেই তাত নগজাই অলপ-চলপৰ বাহিৰে। এইভাৱে আমি নিৰ্দেশসমূহ পৰিষ্কাৰকৈ বৰ্ণনা কৰো যিসকলে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰে তেনেলোকৰ নিমিত্তে।

## পৰিচ্ছেদ - ৮

**৫৯** আমি অৱশ্যেই নূহ (আঃ)-ক পঠিয়াইছিলো তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ প্ৰতি। তেওঁ তেতিয়া কৈছিল— “হে মোৰ সম্প্ৰদায়! আল্লাহৰ উপাসনা কৰা, তেওঁৰ বাহিৰে তোমালোকৰ অন্য উপাস্য নাই। নিসন্দেহে মই তোমালোকৰ নিমিত্তে আশংকা কৰিছো এক ভয়ংকৰ দিনৰ শাস্তি।”

**৬০** তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মুখিয়ালবিলাকে ক'লে— “নিশ্চয় আমিতো তোমাক দেখিছো স্পষ্ট ভ্ৰান্তিৰ মাজত।”

**৬১** তেওঁ ক'লে— “হে মোৰ জনগণ! মোৰ মাজত কোনো বিভ্ৰান্তি নাই, বৰং মই হৈছো বিশ্বজগতৰ প্ৰভুৰ পৰা এজন ৰছুল।

**৬২** “মই তোমালোকৰ ওচৰত পৌছাই দিছো মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ, আৰু মই তোমালোকক সদুপদেশ দিওঁ, কাৰণ মই আল্লাহৰ পৰা জানো যি তোমালোকে নাজানা।

**৬৩** "বা-ৰু, তোমালোক আচৰিত হৈছানে যে তোমালোকৰ ওচৰত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ আহিছে তোমালোকৰেই মাজৰ এজন মানুহৰ যোগেদি যাতে তেওঁ তোমালোকক সৰ্তক কৰে, আৰু যেন তোমালোকে ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰা আৰু যেন তোমালোকক কৰুণা কৰা হয়।"

**৬৪** কিন্তু সিহঁতে তেওঁক মিথ্যাৰোপ কৰিলে; সেই কাৰণে তেওঁক আৰু তেওঁৰ লগত যিসকল আছিল তেওঁলোকক আমি উদ্ধাৰ কৰিছিলো জাহাজেৰে, আৰু ডুবাই দিছিলো সিহঁতক যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰিছিল। নিসন্দেহে সিহঁত আছিল এক অন্ধ সম্প্ৰদায়।

## পৰিচ্ছেদ - ৯

**৬৫** আৰু 'আদ জাতিৰ ওচৰলৈ সিহঁতৰ ভাতৃ হূদ-ক। তেওঁ ক'লে– "হে মোৰ সম্প্ৰদায়! আল্লাহৰ উপাসনা কৰা, তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে অন্য উপাস্য নাই। তোমালোকে তেন্তে ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন নকৰিবানে?"

**৬৬** তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজৰ পৰা যিবিলাকে অবিশ্বাস পোষণ কৰিছিল সিহঁতৰ মুখিয়াল বিলাকে ক'লে– "নিশ্চয় আমিতো তোমাক দেখিছো চূড়ান্ত মূৰ্খামিত, আৰু আমি অৱশ্যে তোমাক মিথ্যাবাদীবিলাকৰ মাজৰ বুলি গণ্য কৰোঁ।"

**৬৭** তেওঁ ক'লে– "হে মোৰ লোকসকল! মোৰ মাজত কোনো মূৰ্খামি নাই, বৰং মই হৈছো বিশ্বজগতৰ প্ৰভুৰ পৰা এজন ৰছুল।"

**৬৮** "মই তোমালোকৰ ওচৰত পৌছাই দিওঁ মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ, আৰু মই তোমালোকৰ নিমিত্তে এজন বিশ্বস্ত উপদেশ দিওঁতা।"

**৬৯** "বাৰু, তোমালোক আচৰিত হৈছা নেকি যে তোমালোকৰ ওচৰত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা উপদেশ আহিছে তোমালোকৰেই মাজৰ এজন মানুহৰ মাধ্যমেৰে যাতে তেওঁ তোমালোকক সৰ্তক কৰিব পাৰে? আৰু স্মৰণ কৰা, কেনেকৈ তেওঁ তোমালোকক নূহ (আঃ)-ৰ সম্প্ৰদায়ৰ পৰৱৰ্তী কালত প্ৰতিনিধি বনাইছিল আৰু তোমালোকক বৰ্ধিত কৰিছে আকৃতিৰ বৈশিষ্ট্যত। গতিকে তোমালোকে আল্লাহৰ অনুগ্ৰহবিলাক স্মৰণ কৰা যাতে তোমালোক সফল হ'ব পাৰা।"

**৭০** সিহঁতে ক'লে– "তুমি আমাৰ ওচৰত আহিছানে যাতে আমি একমাত্ৰ আল্লাহৰ উপাসনা কৰো, আৰু বৰ্জন কৰো আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলে যিসকলৰ উপাসনা কৰিছিল? তেন্তে লৈ আঁহা আমাৰ ওচৰলৈ (সেইবিলাক শাস্তি) যিবিলাকৰ দ্বাৰা তুমি আমাক ভয় দেখুৱাইছা, যদি তুমি সত্যবাদীসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত হোৱা।"

**৭১** তেওঁ ক'লে– "তোমালোকৰ ওপৰত তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা শাস্তি আৰু ক্ৰোধতো হাজিৰ হৈছেহি লাগে। তোমালোকে মোৰ লগত তৰ্কাতৰ্কি কৰিছানে কিছুমান (দেৱতাৰ) নাম সম্বন্ধে– যিবোৰ নাম দিছা তোমালোকে আৰু তোমালোকৰ পিতৃপুৰুষসকলে, তাৰ কাৰণে আল্লাহে কোনো সনদ পঠোৱা নাই? এতেকে অপেক্ষা কৰা, ময়ো তোমালোকৰ সৈতে (শেষ দশা চাবলৈ) অপেক্ষাকাৰীসকলৰ মাজত ৰৈছো।"

**৭২** অৱশেষত তেওঁক আৰু তেওঁৰ লগত যিসকল আছিল তেওঁলোকক আমি উদ্ধাৰ কৰিছিলো আমাৰ পৰা অনুগ্ৰহ বশতঃ, আৰু কাটি দিছিলো সিহঁতৰ শিপা যিসকলে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰিছিল, আৰু সিসকল মুমিন নাছিল।

## পৰিচ্ছেদ - ১০

**৭৩** আৰু চামূদ জাতিৰ ওচৰত (আমি পঠিয়াইছিলো) সিহঁতৰ ভাতৃ স্বালিহ (আঃ)-ক। তেওঁ কলে– "হে মোৰ সম্প্ৰদায়! আল্লাহৰ উপাসনা কৰা, তোমালোকৰ নিমিত্তে তেওঁৰ বাহিৰে অইন কোনো উপাস্য নাই। আলবৎ তোমালোকৰ কাৰণে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা আহিছে স্পষ্ট প্ৰমাণ। এইটো হৈছে আল্লাহৰ উটনী,– তোমালোকৰ কাৰণে এটি নিদৰ্শন, এতেকে তাইক এৰি দিয়া আল্লাহৰ ভূমিত চৰি খাবলৈ, আৰু তাইক কোনো ক্ষতিৰে ক্ষতি নকৰিবা, পাচে মৰ্মন্তুদ শাস্তিয়ে তোমালোকক পাকৰাও কৰে।

**৭৪** "আৰু স্মৰণ কৰা! কেনেকৈ তেওঁ তোমালোকক 'আদ-ৰ পৰৱৰ্তী কালত (সিহঁতৰ) প্ৰতিনিধি বনাইছিল। আৰু তোমালোকক প্ৰতিষ্ঠিত কৰিছিলে পৃথিৱীত– যাৰ সমতলভূমিত তোমালোকে প্ৰাসাদ গঢ়িছিলা আৰু পাহাৰ কাটি বনাইছিলা বাৰীঘৰ। সেইকাৰণে তোমালোকে স্মৰণ কৰা আল্লাহৰ অনুগ্ৰহসমূহ; আৰু দেশত গৰ্হিত আচৰণ নকৰিবা গণ্ডগোল সৃষ্টিকাৰী হৈ।"

**৭৫** তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজৰ যিসকলে বৰাই কৰিছিল সিহঁতৰ মুখিয়ালবিলাকে ক'লে সেইসকলক যিসকলে দুৰ্বলতা বোধ কৰিছিল, অথচ ইহঁতৰ মাজৰ যিসকলে ঈমান আনিছিল তেওঁলোকক– "তোমালোকে জানানে যে স্বালিহ (আঃ) তেওঁৰ প্ৰভুৰ পৰা (অহা) এজন প্ৰেৰিত-পুৰুষ?" তেওঁলোকে (–ঈমান-অনাসকলে) ক'লে– "তেওঁৰ জৰিয়তে যি (বাণী) পঠোৱা হৈছে তাত আমি বিশ্বাসী।"

**৭৬** যিসকলে বৰাই কৰিছিল সিহঁতে ক'লে– "তোমালোকে যিবিলাকত বিশ্বাস কৰা তাত আমি নিশ্চয় অবিশ্বাসী।"

**৭৭** ইয়াৰ পাচত সিহঁতে উটনী হত্যা কৰিলে, আৰু অমান্য কৰিলে সিহঁতৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশ, আৰু ক'লে– "হে স্বালিহ! লৈ আহা তেন্তে আমাৰ নিমিত্তে (সেইবিলাক শাস্তি) যিবিলাকৰ যোগে তুমি আমাক ভয় দেখুৱাইছা, যদি তুমি (সঁচাই) ৰছুলসকলৰ এজন হোৱা।"

**৭৮** গতিকে সিহঁতক পাকৰাও কৰিলে ভূমিকম্পই, এতেকে সিহঁত হৈ গ'ল নিজ বাৰীঘৰতেই নিথৰদেহী।

**৭৯** তাৰ পাচত তেওঁ সিহঁতৰ পৰা ওভতি গ'ল আৰু (ভুঁই-কঁপৰ পৰা উদ্ধাৰ পোৱা লোকসকলক) ক'লে– "হে মোৰ সম্প্ৰদায়! মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ মোৰ প্ৰভুৰ বাণীসমূহ নিশ্চয় পৌছাই দিছিলো, আৰু তোমালোকক (সৎপথৰ) উপদেশ দিছিলো, কিন্তু তোমালোকে উপদেষ্টাসকলক ভাল নাপালা (গতিকে আল্লাহে তোমালোকৰ গঢ়া সভ্যতা ধ্বংস কৰি দিলে)।"

**৮০** আৰু (অইন এক ৰছুল) লূত (আঃ)! স্মৰণ কৰা! তেওঁ তেখেতৰ লোকসকলক ক'লে— "তোমালোকে এনেকুৱা অশ্লীলতা (যেনে পুং-মৈথুন) কৰিছানে যিটো জগৎবাসীৰ কোনেও তোমালোকৰ আগতে আৰম্ভ কৰা নাই?

**৮১** "তোমালোকতো প্ৰকৃততে কামাতুৰ হৈ কামিনীসকলক এৰি দি পুৰুষসকলৰ কাষ চাপা গৈ। নহয়, তোমালোক হৈছা সীমালঙ্ঘনকাৰী জাতি।"

**৮২** আৰু তেওঁৰ লোকবিলাকৰ উত্তৰ ইয়াৰ বাহিৰে আন একোৱেই নাছিল যে সিহঁতে ক'লে— "তোমালোকৰ জনপদৰ পৰা এইবিলাকক উলিয়াই দিয়া। এইসকল এনে লোক যিসকলে পৱিত্ৰ হ'বলৈ বিচাৰে!"

**৮৩** কাজেই আমি তেওঁক আৰু তেওঁৰ পৰিবাৰবৰ্গক (অৰ্থাৎ অনুৱৰ্তীসকলক) উদ্ধাৰ কৰিলো— তেওঁৰ স্ত্ৰী ব্যতিৰেকে; সেইজনী আছিল পিছ-পৰি-থকাবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত।

**৮৪** আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি বৰ্ষণ কৰিছিলো (আগ্নেয়গিৰিৰ অগ্ন্যুদ্গাৰৰ) এক বৰ্ষণ। এতেকে চোৱা, অপৰাধীবিলাকৰ পৰিণাম কেনে হৈছিল?

## পৰিচ্ছেদ - ১১

**৮৫** আৰু মাদয়ানবাসীৰ ওচৰত (আমি পঠাইছিলো) সিহঁতৰ ভ্ৰাতা শ্বুআইব (আঃ)-ক। তেওঁ ক'লে— "হে মোৰ সম্প্ৰদায়! আল্লাহৰ উপাসনা কৰা, তোমালোকৰ কাৰণে তেওঁৰ ব্যতিৰেকে অন্য উপাস্য নাই। তোমালোকৰ ওচৰলৈ তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা নিশ্চয় আহিছে স্পষ্ট প্ৰমাণ। এতেকে পূৰা মাপ আৰু ওজন দিবা; আৰু কোনো লোককে বঞ্চিত নকৰিবা তেওঁলোকৰ বিষয়বস্তুত, আৰু পৃথিৱীত তাৰ সুব্যৱস্থা অনাৰ পাচত (তাত) বিপৰ্যয় সৃষ্টি নকৰিবা। এইটোৱেই তোমালোকৰ নিমিত্তে শ্ৰেয় যদি তোমালোক বিশ্বাসী হোৱা।

**৮৬** "আৰু প্ৰত্যেক ৰাস্তাতে খাপ পাতি নাথাকিবা (পথযাত্ৰীক) ভয় দেখুৱাই, আৰু আল্লাহৰ পথৰ পৰা তাক ফিৰাই নিয়াত যিজনে তেওঁৰ প্ৰতি ঈমান আনিছে, আৰু তাক (—আল্লাহৰ ধৰ্মব্যৱস্থাক) কুটিল কৰিবলৈ নাযাবা। আৰু স্মৰণ কৰা— যেতিয়া তোমালোক অলপসংখ্যক আছিলা, তেতিয়া তেওঁ তোমালোকক (বল-বিক্ৰম ধন-জন) বঢ়াই দিছিলে। এতেকে চোৱাঁ, বিপৰ্যয় সৃষ্টিকৰোঁতাবোৰৰ পৰিণাম কি হৈছিল।

**৮৭** "আৰু যদি তোমালোকৰ এদলে বিশ্বাস কৰে মোক যি (প্ৰত্যাদেশ) দি পঠোৱা হৈছে তাত, আৰু (ডাঙৰ) এদলে বিশ্বাস নকৰে, তেতিয়া ধৈৰ্য ধৰা যেতিয়ালৈকে নেকি আল্লাহে আমাৰ উভয়ৰ মাজত মীমাংসা কৰি দিয়ে; আৰু তেৱেঁই বিচাৰকৰ্তাসকলৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ।"

## ৯ম পাৰা

**৮৮** তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজৰ যিবিলাকে বৰাই কৰিছিল সিহঁতৰ মুখিয়ালবিলাকে ক'লে— "আমি নিশ্চয় আমাৰ জনপদৰ পৰা তোমাক খেদি দিম, হে শ্বুআইব! আৰু যিবিলাকে তোমাৰ লগত ঈমান আনিছে সিহঁতকো, অথবা আমাৰ ধৰ্মমতলৈ তোমালোকক ফিৰি আহিবই লাগিব।" তেওঁ ক'লে— "কি! (আমি কি ফিৰি যাম পাপাচাৰলৈ) যদিও আমি ঘৃণা কৰো?

**৮৯** "আমি নিশ্চয় আল্লাহৰ বিৰুদ্ধে মিছা ৰচনা কৰিম যদি আমি ফিৰি যাওঁ তোমালোকৰ ধৰ্মমতলৈ তাৰ পৰা আল্লাহে আমাক উদ্ধাৰ কৰাৰ পাচতো। আৰু এইটো আমাৰ সমীচীন নহ'ব যে আমি ইয়ালৈ ফিৰি যাওঁ যদিহেনো আমাৰ প্ৰভু আল্লাহে (তেনে) ইচ্ছা কৰে। আমাৰ প্ৰভুৱে জ্ঞানত সকলো বস্তুতে ব্যাপকতা ৰাখে। আল্লাহৰ ওপৰতে আমি নিৰ্ভৰ কৰো (আৰু কওঁ—) 'আমাৰ প্ৰভু! আমাৰ মাজত আৰু আমাৰ (অবিশ্বাসী) সম্প্ৰদায়ৰ মাজত (বিৰোধসমূহ) ন্যায্যভাৱে নিষ্পত্তি কৰি দিয়া, আৰু তুমিয়েই নিষ্পত্তিকাৰীসকলৰ মাজত শ্ৰেষ্ঠ।' "

**৯০** আৰু তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজৰ যিবিলাকে অবিশ্বাস কৰিছিল সিহঁতৰ মুখিয়ালবিলাকে ক'লে— "(বাৰু!) যদি তোমালোকে শুআইব-ক অনুসৰণ কৰা তেন্তে তোমালোক নিশ্চয় ক্ষতিগ্ৰস্ত হ'বা।"

**৯১** তাৰ পাচত ভূমিকম্পই সিহঁতক ধৰিলে, ফলত সিহঁত হৈ গ'ল নিজ বাৰীঘৰতেই হতচেতন।

**৯২** যিবিলাকে শ্বুআইব-ক মিথ্যাৰোপ কৰিছিল সিহঁতৰ দশা হ'ল— সিহঁত যেন কেতিয়াও সেইঠাইত বসবাস কৰা নাছিল; (এতেকে) যিবিলাকে শ্বুআইব-ক মিথ্যাৰোপ কৰিছিল সিহঁত নিজেই হ'ল ক্ষতিগ্ৰস্ত!

**৯৩** ইয়াৰ পাচত তেওঁ (যি কেইজন বাচি আছিল) সিহঁতৰ পৰা ঘূৰি গ'লে আৰু ক'লে— "হে মোৰ সম্প্ৰদায়! মইতো অৱশ্যেই তোমালোকৰ ওচৰত মোৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশসমূহ পৌছাই দিছিলো আৰু তোমালোকক সৎ-উপদেশ দিছিলো; গতিকে কেলেইনো মই দুখ কৰিম এক অবিশ্বাসী সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে।"

## পৰিচ্ছেদ - ১২

**৯৪** আৰু আমি কোনো জনপদলৈ কোনো নবী পঠোৱা নাই, সিহঁতৰ বাসিন্দাবিলাকক দুখ আৰু দুৰ্দশা দি আক্ৰমণ নকৰাকৈ, যেন সিহঁত নিজে (আল্লাহৰ প্ৰতি) বিনয়াবনত হয়।

**৯৫** তাৰ পাচত আমি (সিহঁতৰ) দুখকষ্টৰ অৱস্থা বদলাই দিলো ভাল (অৱস্থা) দি যেতিয়ালৈকেনো সিহঁতে (প্ৰাচুৰ্যত) ওফন্দি উঠিলে আৰু ক'লে— "আমাৰ পিতৃপুৰুষসকলকো দুখ-দুৰ্দশা আৰু আমোদ-আহ্লাদে স্পৰ্শ কৰিছিল।" এতেকে আমি সিহঁতক ধৰিলো অতৰ্কিতে, আৰু সিহঁতে গমো নাপালে (ক'ৰ পৰা কেনেকৈ সিহঁতৰ সৰ্বনাশ ঘটি গ'ল)।

**৯৬** আৰু যদি জনপদসমূহৰ অধিবাসীবিলাকে ঈমান আনিলেহেঁতেন আৰু ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰিলেহেঁতেন তেনেহলে আমি নিশ্চয় সিহঁতৰ কাৰণে উন্মুক্ত কৰিলোহেঁতেন মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ পৰা আশীৰ্বাদসমূহ; কিন্তু সিহঁতেতো মিথ্যাৰোপ কৰিছিল (মোৰ নিৰ্দেশাৱলীত), সেইকাৰণে আমি সিহঁতক ধৰিলো যি (দুষ্কৃতি) সিহঁতে অৰ্জন কৰিছিল তাৰ কাৰণে।

**৯৭** তেন্তে জনপদৰ বাসিন্দাবিলাকে নিৰাপদ বোধ কৰিছেনে সিহঁতৰ ওপৰত আমাৰ বিপৰ্যয় আহি পৰাৰ সম্পৰ্কত ৰাতিৰ আক্ৰমণৰূপে যেতিয়া সিহঁত থাকে নিদ্ৰামগ্ন?

**৯৮** অথবা জনপদৰ বাসিন্দাসকলে (নিজক) নিৰাপদ বুলি ভাবেনে সিহঁতৰ ওপৰত আমাৰ বিপৰ্যয় আহি পৰাৰ সম্পৰ্কে (দিনদুপৰতে বা) পুৱা বেলাতে যেতিয়া সিহঁত থাকে খেলাত মগ্ন?

**৯৯** সিহঁতে তেন্তে নিৰাপদ বোধ কৰেনে আল্লাহৰ পৰিকল্পনাৰ পৰা? আৰু আল্লাহৰ পৰিকল্পনাৰ পৰা কোনোবাই নিৰাপদ থাকিব নোৱাৰে ক্ষতিগ্ৰস্ত সম্প্ৰদায়ৰ ব্যতিৰেকে।

## পৰিচ্ছেদ - ১৩

**১০০** এইটো নিৰ্দেশাত্মক নহয়নে সেইবিলাকৰ কাৰণে যিবিলাকে দেশৰ উত্তৰাধিকাৰপ্ৰাপ্ত হয় সিহঁতৰ (পূৰ্বৱৰ্তী) বাসিন্দাসকলৰ পাচত, যে যদি আমি ইচ্ছা কৰো তেন্তে সেইবিলাককো আমি আঘাত হানিব পাৰো সিহঁতৰ অপৰাধৰ কাৰণে, আৰু সিহঁতৰ হৃদয়ৰ ওপৰত মোহৰ মাৰি দিব পাৰো, ফলত সেইবিলাকে (ধৰ্মোপদেশ) নুশুনিব?

**১০১** এই জনবসতিসমূহ– ইবিলাকৰ কাহিনীৰ পৰা (হে মুহাম্মদ ছাঃ!) কিছুমান আমি তোমাৰ ওচৰত বৰ্ণনা কৰিছো। আৰু নিশ্চয় সেইবিলাকৰ ওচৰলৈ সিহঁতৰ ৰছুলসকল আহিছিলে স্পষ্ট প্ৰমাণাৱলী লৈ; কিন্তু সেইবিলাকৰ বিশ্বাস কৰাৰ অৱস্থা নাছিল তাত যি সিহঁতে ইতিপূৰ্বে অবিশ্বাস কৰিছিলে। এইদৰে (কুকৰ্ম্মত পাকৈত হোৱাৰ কাৰণে) আল্লাহে মোহৰ মাৰি দিয়ে অবিশ্বাসীসকলৰ হৃদয়ৰ ওপৰত।

**১০২** আৰু সিহঁতৰ সৰহ ভাগতেই মই প্ৰতিশ্ৰুতি পালনৰ (লক্ষণ) একোৱেই পোৱা নাই, বৰং সিহঁতৰ অধিকাংশকে অৱশ্যেই পাইছো বৰ অসৎকৰ্মা।

**১০৩** অৱশেষত সিহঁতৰ পাচত মই মূছা (আঃ)-ক নিযুক্ত কৰিছিলো ফিৰআউন আৰু তাৰ পৰিষদবৰ্গৰ ওচৰলৈ আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী লগত দি, কিন্তু সিহঁতে ইয়াতে (প্ৰত্যাখ্যানৰ দ্বাৰা) অবিচাৰ কৰিছিল; এতেকে চোৱা, কেনেকুৱা হৈছিল বিশৃঙ্খলতা সৃষ্টিকৰোঁতাবিলাকৰ পৰিণাম।

**১০৪** আৰু মূছাই ক'লে– "হে ফিৰআউন, নিসন্দেহে মই বিশ্বজগতৰ প্ৰভুৰ পৰা (প্ৰেৰিত) এজন ৰছুল।

**১০৫** "স্থিৰ নিশ্চিত যে মই আল্লাহসম্বন্ধে সত্যৰ বাহিৰে (একোৱেই) নকওঁ। মই তোমালোকৰ ওচৰলৈ আহিছো তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা স্পষ্ট প্ৰমাণৱলী লৈ, গতিকে মোৰ লগত পঠিয়াই দিয়া ইছৰাইলবংশীয় লোকসকলক।"

**১০৬** সি ক'লে– "যদি তুমি কোনো নিদৰ্শন (বা দলিলপত্ৰ) লৈ আহিছা তেন্তে সেইবিলাক আনা– যদি তুমি সত্যবাদীসকলৰ মাজৰ হোৱা।"

**১০৭** তেতিয়া তেওঁ নিজৰ লাঠিডাল নিক্ষেপ কৰিলে, তেতিয়া আশ্চৰ্য! সেইটো (দেখাত যেন) হ'ল এক স্পষ্ট সাপ।

**১০৮** আৰু তেওঁ তেওঁৰ হাত (বুকুৰ ভিতৰৰ পৰা) উলিয়াই আনিলে, তেতিয়া আশ্চৰ্য! সেইবিলাক হ'ল দৰ্শকবিলাকৰ ওচৰত বগা।

## পৰিচ্ছেদ - ১৪

**১০৯** ফিৰআউনৰ মুখিয়ালবিলাকে ক'লে– "নিসন্দেহে এওঁ এজন সুদক্ষ যাদুকৰ,–

**১১০** "এইজনে বিচাৰে তোমালোকক নিজ দেশৰ (আৰু দেশাচাৰৰ) পৰা উলিয়াই দিবলৈ; এতেকে তোমালোকে কি পৰামৰ্শ দিয়া?"

**১১১** সিহঁতে (ফিৰআউনক) ক'লে– "তাক আৰু তাৰ ভায়েকক কিঞ্চিৎ অৱকাশ দিয়ক, আৰু চহৰে-নগৰে পঠাওক তলবকাৰীবিলাকক,

**১১২** "আপোনাৰ ওচৰলৈ সিহঁতে লৈ আহক প্ৰত্যেক অভিজ্ঞ যাদুকৰক।"

**১১৩** আৰু যাদুকৰবিলাক ফিৰআউনৰ ওচৰলৈ আহিল। সিহঁতে কঁলে– "আমালোকৰ পুৰস্কাৰ থাকিব লাগে যদি আমি নিজে বিজেতা হওঁ।"

**১১৪** তেওঁ ক'লে– "বাৰু, আৰু আলবৎ তোমালোক হ'বা (মোৰ) অন্তৰঙ্গসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।"

**১১৫** সিহঁতে ক'লে– "হে মুছা! তুমি নিক্ষেপ কৰিবা, নে আমিয়েই হ'ম (প্ৰথম) নিক্ষেপকাৰী?"

**১১৬** তেওঁ ক'লে– "তোমালোকেই (আগতে) পেলোৱা।" ইয়াৰ পিছত যেতিয়া সিহঁতে (সিহঁতৰ কাৰচাজি) পেলালে তেতিয়া লোকসকলৰ চকুত চমক লগাই দিলে আৰু সিহঁতক ভয়াতুৰ কৰিলে; আৰু সিহঁতে লৈ আহিল এক ডাঙৰ ৰকমৰ যাদু।

**১১৭** তেতিয়া আমি মূছাক প্ৰত্যাদেশ দিলো এই বুলি– "তোমাৰ লাঠিডাল নিক্ষেপ কৰা।" তেতিয়া কি আশ্চৰ্য! সেইটোৱে গ্ৰাস কৰিবলৈ ধৰিলে যি সিহঁতে ৰচনা কৰিছিল।

**১১৮** এতেকে সত্যই প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিলে আৰু সিহঁতে যি কৰিছিল সেইটো বাতিল হৈ গ'ল।

**১১৯** গতিকে সিহঁতে সেইঠাইতে পৰাজিত হ'ল আৰু উভতি গ'ল হীন হৈ।

**১২০** আৰু যাদুকৰবিলাকে লুটিখাই পৰিল ছিজ্‌দাৰত অৱস্থাত।

**১২১** সিহঁতে ক'লে— "আমি ঈমান আনিলো বিশ্বজগতৰ প্ৰভুৰ প্ৰতি,

**১২২** "(যিজন) মূছা আৰু হাৰূন (আঃ)-ৰ প্ৰভু।"

**১২৩** ফিৰআউনে ক'লে— "তহঁতে তাতে বিশ্বাস কৰিছা মই তহঁতক অনুমতি দিয়াৰ আগতেই! নিশ্চয় এইটো এটা চক্ৰান্ত যি তহঁতে এই চহৰত ফন্দিছা যাতে তহঁতে ইয়াৰ পৰা ইয়াৰ লোকবিলাকক উলিয়াই দিব পাৰা। বাৰু শীঘ্ৰেই (ইয়াৰ মজাপালি) বুজি পাবি।

**১২৪** "মই অৱশ্যে তহঁতৰ হাত আৰু তহঁতৰ ভৰি ওলোটা-ওভোতাভাৱে কাটি পেলাম, তাৰ পাচত তহঁতক শূলত উঠাম একেলগে।"

**১২৫** সেইবিলাকে ক'লে— "নিসন্দেহে আমাৰ প্ৰভুৰ ফালে আমি প্ৰত্যাৱৰ্তনকাৰী।

**১২৬** "আৰু তুমি আমাৰ ওপৰত প্ৰতিহিংসা লোৱা নাই কেৱল এইকাৰণৰ বাহিৰে যে আমি বিশ্বাস স্থাপন কৰিছো আমাৰ প্ৰভুৰ নিৰ্দেশাৱলীত যেতিয়া (মূছাৰ মাধ্যমে নিৰ্দেশসমূহ) আমাৰ ওচৰলৈ আহিছিল। (এতেকে) "আমাৰ প্ৰভু! আমাৰ ওপৰত ধৈৰ্য বৰ্ষণ কৰা, আৰু আমাৰ মৃত্যু ঘটোৱা (তোমাতেই আত্মসমৰ্পণকাৰী) মুছলিমৰূপে।"

## পৰিচ্ছেদ - ১৫

**১২৭** আৰু ফিৰআউনৰ লোকবিলাকৰ মুখিয়ালবোৰে ক'লে—"আপুনি কি মূছাক আৰু তাৰ লোকসকলক এৰি দিব দেশত বিপৰ্যয় সৃষ্টি কৰিবলৈ, আৰু আপোনাক আৰু আপোনাৰ দেৱতাবিলাকক পৰিত্যাগ কৰিবলৈ?" সি ক'লে— "মই সিহঁতৰ পুত্ৰবিলাকক অৱশ্যেই হত্যা কৰিম আৰু সিহঁতৰ কন্যাবিলাকক জীয়াই থাকিবলৈ দিম, আৰু মই অৱশ্যে সিহঁতৰ ওপৰত প্ৰতাপশালী।"

**১২৮** মূছা (আঃ)-এ তেওঁৰ লোকসকলক ক'লে— "তোমালোকে আল্লাহৰ ওচৰত সাহায্য বিচাৰা আৰু ধৈৰ্য ধৰা; দৰাচলতে পৃথিৱীটো আল্লাহৰেই; তেওঁ তাৰ উত্তৰাধিকাৰ দিব তেওঁৰ বান্দাসকলৰ মাজৰ যিসকলক তেওঁ পছন্দ কৰে। আৰু (শুভ) পৰিণাম হৈছে ধৰ্মপৰায়ণসকলৰ কাৰণেহে।"

**১২৯** তেওঁলোকে ক'লে— "আমি (মিছৰীয়সকলৰ দ্বাৰা নিৰ্মমভাৱে) অত্যাচাৰিত হৈছো আমাৰ ওচৰলৈ তোমাৰ আগমনৰ আগতে আৰু আমাৰ ওচৰলৈ তুমি অহাৰ পাছতো।" তেওঁ ক'লে— "হ'ব পাৰে তোমালোকৰ প্ৰভুৱে (শেষলৈ) তোমালোকৰ শত্ৰুবিলাকক ধ্বংস কৰিব আৰু অচিৰেই তোমালোকক তেওঁ অধিপতি বনাব (প্ৰতিশ্ৰুত) দেশৰ মাজত, যাতে তেওঁ দেখিব পাৰে কেনেধৰণে তোমালোকে কাম কৰা।"

## পৰিচ্ছেদ - ১৬

**১৩০** আৰু আমি নিশ্চয় ফিৰআউনৰ লোকবিলাকক ধৰিছিলো বহু বছৰব্যাপী অনাবৃষ্টিৰ দ্বাৰা, আৰু ফল-ফচলৰ ক্ষতি দি, যাতে সিহঁতে উপলব্ধি কৰে।

**১৩১** কিন্তু যেতিয়া সেইবিলাকৰ ওচৰত ভাল অৱস্থা আহে তেতিয়া সিহঁতে কৈছিল— "এইবিলাক আমাৰ (কৃতিত্বৰ) কাৰণে।" আৰু যেতিয়া বেয়া অৱস্থা সিহঁতৰ ওপৰত আহে সিহঁতে (সেইটো) আৰোপ কৰিছিল মূছা (আঃ)-ৰ আৰু তেওঁৰ লগত থকাসকলৰ ওপৰত। এই কি (সত্য) নহয় যে প্ৰকৃততে সিহঁতৰ ক্ৰিয়াকলাপ আল্লাহৰ ওচৰত ৰৈছে? কিন্তু সিহঁতৰ অধিকাংশই নাজানে।

**১৩২** আৰু সিহঁতে ক'লে— "তুমি নিদৰ্শনৰ পৰা যিকোনোটোৰেই আমালোকৰ ওচৰলৈ নানা কিয় তাৰ দ্বাৰা আমাক যাদু কৰিবলৈ, আমি কিন্তু তোমাত বিশ্বাসস্থাপনকাৰী নহ'ম।"

**১৩৩** তাৰ পিছত আমি সিহঁতৰ ওপৰলৈ পঠালো সুদূৰ প্ৰসাৰিত মৰক, আৰু কাকতী-ফৰিং আৰু ওকণী, আৰু ভেকুলি আৰু ৰক্ত— বিশদভাৱে বৰ্ণিত নিদৰ্শনাৱলী; কিন্তু সিহঁতে অহঙ্কাৰ কৰিছিল আৰু সিহঁত আছিল এটা অপৰাধী সম্প্ৰদায়।

**১৩৪** আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ ওপৰত মৰকৰ আবিৰ্ভাৱ হ'ল সিহঁতে ক'লে— "হে মূছা! তোমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত আমাৰ কাৰণে প্ৰাৰ্থনা কৰা যেনেকৈ তেওঁ তোমাৰ ওচৰত ওৱাদা কৰিছে, তুমি যদি আমাৰ পৰা মহামাৰী দূৰ কৰি দিয়া তেন্তে আমি অৱশ্যেই তোমাতে ঈমান আনিম আৰু তোমাৰ সৈতে নিশ্চয় ইছ্ৰাইল বংশীয়বোৰক পঠিয়াই দিম।"

**১৩৫** কিন্তু যেতিয়া আমি সিহঁতৰ পৰা মহামাৰী অপসাৰিত কৰিলো কিছু কালৰ কাৰণে য'ত (—যি সময়সীমাত) সিহঁত পালে গৈ, চোৱা! সিহঁতে ভঙ্গ কৰিলে।

**১৩৬** সেই কাৰণে আমি সিহঁতৰ পৰা শেষ পৰিণতি ল'লো, আৰু সিহঁতক আমি ডুবাই দিছিলো সাগৰৰ পানীত, যিহেতু সিহঁতে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰিছিল আৰু ইয়াত সিহঁত আছিল অমনোযোগী।

**১৩৭** আৰু আমি উত্তৰাধিকাৰ দিছিলো সেই লোকসকলক যিসকলক দুৰ্বল গণ্য কৰা হৈছিল— দেশৰ পূৰ্বাঞ্চলসমূহ আৰু তাৰ পশ্চিমাঞ্চলসমূহ— য'ত আমি সমৃদ্ধি অৰ্পণ কৰিছিলো। আৰু তোমাৰ প্ৰভুৰ শুভবাণী পৰিপূৰ্ণ হৈছিল ইছ্ৰাইলৰ বংশধৰসকলৰ ক্ষেত্ৰত, যেহেতু সিহঁতে ধৈৰ্য ধৰিছিল। আৰু আমি ভাঙি পেলাইছিলো ফিৰআউন আৰু তাৰ লোকবিলাকে (ফিৰআউনকে খোদা বুলি উপাসনা কৰাৰ কাঠামো) যি গঢ়িছিল, আৰু যিবিলাক (সমাজ ব্যৱস্থা) সিহঁতে বনাইছিল।

**১৩৮** আৰু আমি ইছ্ৰাইলবংশীয় লোকসকলক সাগৰ পাৰ কৰি দিলো, তাৰ পিছত সিহঁত আহিল এক জাতিৰ সংস্পৰ্শত যিসকল সিহঁতৰ প্ৰতিমাবিলাকৰ প্ৰতি (তেতিয়াও) আসক্ত আছিল। সিহঁতে ক'লে— "হে মুছা! আমাৰ কাৰণে এটি দেৱতা গঢ়ি দিয়ক যেনেকৈ সিহঁতৰ (—মিছৰীয়বিলাকৰ) দেৱতা ৰৈছে।" তেওঁ ক'লে— "তোমালোক নিসন্দেহে এনে এক সম্প্ৰদায় যিবিলাকে মূৰ্খামি কৰিছা।

**১৩৯** "নিশ্চয় ইহঁতৰ বিষয়— যিহ'ত (—যি পৌত্তলিকতাত) সিহঁতে লিপ্ত ৰৈছে সেইটো ধ্বংসপ্ৰাপ্ত হ'বলৈ গৈছে, আৰু বৃথা যি সিহঁতে কৰি চলিছে।"

**১৪০** তেওঁ (আৰু) ক'লে— "মই তোমালোকৰ কাৰণে আল্লাহৰ বাহিৰে বেলেগ উপাস্য বিচাৰিমনে, অথচ তেওঁ তোমালোকক শ্ৰেষ্ঠত্ব দিছে সমস্ত বিশ্বজগতৰ ওপৰত?"

**১৪১** আৰু স্মৰণ কৰা, আমি তোমালোকক উদ্ধাৰ কৰিছিলো ফিৰআউনৰ লোকদলৰ পৰা, সিহঁতে তোমালোকক অত্যাচাৰ কৰিছিল মৰ্মান্তিক শাস্তি দি,— সিহঁতে তোমালোকৰ পুত্ৰ-সন্তানবিলাকক হত্যা কৰিছিল আৰু জীয়াই ৰাখিছিল তোমালোকৰ কন্যাবিলাকক। আৰু ইয়াতেই আছিল তোমালোকৰ নিমিত্তে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা এক বিৰাট সংকট।

## পৰিচ্ছেদ - ১৭

**১৪২** আৰু আমি মূছা (আঃ)-ৰ লগত ওৱাদা কৰিছিলো ত্ৰিশ ৰাতি, আৰু সেইটো পূৰ্ণ কৰো (আৰু) দহ দি— তাতে পূৰ্ণ হ'ল তেওঁৰ প্ৰভুৰ নিৰ্ধাৰিত চল্লিশ ৰাতি। আৰু (সিনাই পৰ্বতলৈ যোৱাৰ আগতে) মূছা (আঃ)-এ তেওঁৰ ভাই হাৰুনক ক'লে— "মোৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজত তুমি মোৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰিবা আৰু ভালভাৱে চলিবা, আৰু গণ্ডগোলসৃষ্টিকাৰীবিলাকৰ পথ অনুসৰণ নকৰিবা।"

**১৪৩** আৰু যেতিয়া মূছা (আঃ)-এ আমাৰ নিৰ্ধাৰিত স্থলত আহি পালে আৰু তেওঁৰ প্ৰভুৱে তেওঁৰ সৈতে কথা ক'লে, তেওঁ ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! মোক দৰ্শন দিয়া, মই তোমাক চাব বিচাৰো।" তেওঁ ক'লে— "তুমি কেতিয়াও মোক দেখা নাপাবা; বৰং পাহাৰটোৰ ফালে চোৱাঁ, যদি সেইটো তাৰ ঠাইত স্থিৰ থাকে তেন্তে তুমি মোক দেখিবা।" তাৰ পাচত যেতিয়া তেওঁৰ প্ৰভুৱে পাহাৰটোত জ্যোতিষ্মান হ'লে তেতিয়া তেওঁ সেইটোক চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰিলে, আৰু মূছা পৰি গ'ল হতচেতন হৈ। তাৰ পিছত যেতিয়া তেওঁ চেতনা পালে, তেওঁ ক'লে— "তোমাৰেই সকলো মহিমা! মই তোমাৰ ফালেই ফিৰিছো আৰু মই হ'ম মুমিনসকলৰ আগভাগত।"

**১৪৪** তেওঁ ক'লে— "হে মূছা! নিশ্চয় মই তোমাক নিৰ্বাচন কৰিছো জনগণৰ ওপৰত মোৰ বাণী প্ৰেৰণৰ দ্বাৰা আৰু মোৰ বাক্যালাপৰ দ্বাৰা; এতেকে তুমি ধাৰণ কৰা যি বিধান মই তোমাক দিছো আৰু কৃতজ্ঞসকলৰ মাজৰ হোৱা।"

**১৪৫** আৰু আমি তেওঁৰ কাৰণে লিপিৱদ্ধ কৰিছিলো ফলিবিলাকত হৰেক ৰকমৰ উপদেশ আৰু সকলো বস্তুৰে ব্যাখ্যা; (তেওঁক কোৱা হৈছিল)— "এইবিলাক তেনেহ'লে শকতকৈ ধাৰণ কৰা, আৰু তোমাৰ লোকসকলক নিৰ্দেশ দিয়া সেইবিলাকৰ মাজত যি শ্ৰেষ্ঠ সেইটো গ্ৰহণ কৰিবলৈ।" মই অচিৰেই তোমলোকক দেখুৱাম সত্য-ত্যাগীসকলৰ বাসস্থান।

**১৪৬** মোৰ নিৰ্দেশাৱলীৰ (তথা অনুগ্ৰহৰ) পৰা মই সিবিলাকক বিমুখ কৰিম যিবিলাকে দেশৰ মাজত অন্যায়ভাৱে বৰাই কৰে। আৰু যদিও সিহঁতে প্ৰত্যেকটো নিদৰ্শন দেখিবলৈ পায় তথাপি সিহঁতে ইয়াত বিশ্বাস নকৰিব; আৰু যদিও সিহঁতে সঠিক পথ দেখা পায় তথাপি সিহঁতে ইয়াকে (সিহঁতৰ) পথ বুলি গ্ৰহণ নকৰিব, আৰু যদি সিহঁতে ভ্ৰান্ত পথ দেখা পায় তেন্তে তাকে সিহঁতে (নিজৰ) পথ বুলি গ্ৰহণ কৰে। এইটো এইকাৰণে যে সিহঁতে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহক মিথ্যাৰোপ কৰিছিল আৰু তাতে সিহঁত উদাসীন হৈছিল।

**১৪৭** আৰু যিবিলাকে মিথ্যাৰোপ কৰিছিল আমাৰ নিৰ্দেশাৱলীত আৰু পৰকালৰ মুলাকাতৰ সম্বন্ধে, সিহঁতৰ ক্ৰিয়াকলাপ বৃথা হৈছে। (কৰ্মফল দিবৰ বেলিকা) সিহঁতক প্ৰতিফল দিয়া হ'বনে যি (দুষ্কৃতি) সিহঁতে কৰি গৈছিল তাৰ বিপৰীতে?

## পৰিচ্ছেদ - ১৮

**১৪৮** আৰু মূছা (আঃ)-ৰ লোকবিলাকে তেওঁৰ (সিনাই পৰ্বতত যোৱাৰ) পাছত (উপাসনাৰ উদ্দেশ্যে) গ্ৰহণ কৰিলে সিহঁতৰ অলংকাৰৰ দ্বাৰা (বনোৱা) এটি চেউৰী গাই— এটি (ফোঁপোলা) দেহ, য'ত (গৰুৰ দৰে) ফোঁপোলা আওৱাজ হৈছিল। সিহঁতে নেদেখিলেনে যে এইটোৱেতো সিহঁতৰ সৈতে কথা নকয় আৰু সিহঁতক সৎপথতো পৰিচালিত নকৰে? সিহঁতে এইটোকে গ্ৰহণ কৰিলে আৰু সিহঁত আছিল অন্যায়কাৰী।

**১৪৯** আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ হাতত কামোৰ পৰিল (অৰ্থাৎ যেতিয়া সিহঁতে মাৰ খালে) আৰু দেখিলে যে সিহঁত বিপথে গৈছে, সিহঁতে ক'লে— "যদিনা আমাৰ প্ৰভুৱে আমাৰ প্ৰতি কৰুণা কৰে আৰু আমাক (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ কৰে তেন্তে আমি অৱশ্যে ক্ষতিগ্ৰস্তবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হ'ম।"

**১৫০** আৰু যেতিয়া মূছা (আঃ) ওভটি আহিল তেওঁৰ লোকসকলৰ ওচৰলৈ ক্ৰুদ্ধ আৰু ক্ষুব্ধ হৈ, তেওঁ ক'লে— "মোৰ (যোৱাৰ) পাচত তোমালোকে মোৰ স্থলত যি কৰিছা সেইটো জঘন্য! তোমালোকে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ (শাস্তিদানৰ) বিচাৰ আগুৱাই অনাটো বিচাৰানে?" আৰু তেওঁ ফলিবিলাক পেলাই দিলে আৰু তেওঁৰ ভায়েকৰ মূৰত ধৰিলে তেওঁৰ ফালে তাক টানি আনিবলৈ। তেওঁ (—হাৰুনে) ক'লে— "হে মোৰ সহোদৰ! প্ৰকৃততে মানুহবোৰে মোক দুৰ্বল বুলি ভাবিলে আৰু মোক প্ৰায় মাৰিয়েই পেলাইছিল (যি কাৰণে মই সিহঁতৰ গো-পূজাত বাধা দিব নোৱাৰিছিলো)। গতিকে (শাস্তি দিয়াৰ এনেধৰণৰ) মোৰ দশাৰে শত্ৰুবিলাকক পুলকিত নকৰিবা, আৰু মোক পাপিষ্ঠ লোকবোৰৰ দলভুক্ত নকৰিবা।"

**১৫১** তেওঁ (তেতিয়া ভায়েকৰ সৈতে প্ৰাৰ্থনাৰত হৈ) ক'লে— "মোৰ প্ৰভু! মোক আৰু মোৰ ভাইটিক (ত্ৰুটি-বিচ্যুতিৰ পৰা) পৰিত্ৰাণ কৰা, আৰু আমাক অন্তৰ্ভুক্ত কৰা তোমাৰ অনুগ্ৰহৰ মাজত, কিয়নো তুমিয়েই দয়ালুসকলৰ ভিতৰত শ্ৰেষ্ঠ কৰুণাময়।"

## পৰিচ্ছেদ - ১৯

**১৫২** প্ৰকৃততে যিবিলাকে গো-বৎসক (দেৱতাৰূপে) গ্ৰহণ কৰিছিল সেইবিলাকৰ ওপৰত পতিত হব সিহঁতৰ প্ৰভূৰ ক্ৰোধ আৰু লাঞ্ছনা এই দুনিয়াৰ জীৱনতে। আৰু এইদৰে আমি প্ৰতিফল দিওঁ মিছা ৰচনাকাৰী-বিলাকক।

**১৫৩** আৰু যিবিলাকে অসৎ আচৰণ কৰে আৰু তাৰ পাচত (অনুতপ্ত হৈ সৎপথত) ফিৰে আৰু (আল্লাহতে) বিশ্বাস কৰে,— নিশ্চয় তোমাৰ প্ৰভুতো ইয়াৰ পাছত পৰম ক্ষমাশীল, অফুৰন্ত ফলদাতা।

**১৫৪** আৰু মূছা (আঃ)-ৰ পৰা ক্ৰোধ যেতিয়া প্ৰশমিত হ'ল তেওঁ তেতিয়া ফলি কেইখন তুলি নিলে; আৰু সেইবিলাকৰ লেখত আছিল পথনিৰ্দেশ আৰু কৰুণা সিহঁতৰ (অৰ্থাৎ সেইবিলাক ইছ্ৰাইলীৰ) কাৰণে যিসকলে নিজৰ প্ৰভুক ভয় কৰে।

**১৫৫** আৰু মূছা (আঃ)-এ তেওঁৰ সম্প্ৰদায়ৰ মাজৰ (সন্দিগ্ধমনা) সত্তৰজন লোকক বাছিলে আমাৰ নিৰ্ধাৰিত স্থলৰ কাৰণে; গতিকে যেতিয়া (বজ্ৰাঘাতৰ সৈতে) ভূমিকম্পই সিহঁতক ধৰিলে, তেওঁ ক'লে— "আমাৰ প্ৰভু! তুমি যদি ইচ্ছা কৰিলাহেঁতেন তেন্তে ইয়াৰ লগতেই তুমি সিহঁতক ধ্বংস কৰিব পাৰিলাহেঁতেন, আৰু (লগতে) মোকো। আমাৰ মাজৰ নিৰ্বোধবিলাকে যি (অন্যায়) কৰিছে তাৰ কাৰণে তুমি আমাক ধ্বংস কৰিবানে? এইটো তোমাৰ পৰীক্ষা নহয় জানো? ইয়াৰ দ্বাৰা যাক ইচ্ছা কৰা তুমি বিপথগামী কৰা, আৰু সৎপথত চলোৱা যিসকলক তুমি ইচ্ছা কৰা। তুমিয়েই আমাৰ অভিভাৱক, এতেকে (দোষ-ত্ৰুটিৰ পৰা) আমাক পৰিত্ৰাণ কৰা আৰু আমাৰ প্ৰতি কৰুণা কৰা, কাৰণ তুমিয়েই পৰিত্ৰাণকাৰীসকলৰ ভিতৰত সৰ্বোত্তম।

**১৫৬** "আৰু আমাৰ নিমিত্তে বিধান কৰা এই দুনিয়াতে কল্যাণ আৰু পৰকালতো; আমি নিসন্দেহে তোমাৰ ফাললৈকে ফিৰিছো।" তেওঁ (—আল্লাহে) ক'লে— "আমাৰ শাস্তি— তাকে দি মই আঘাত হানিম যাকে ইচ্ছা কৰিম, কিন্তু মোৰ কৰুণা— সেইটোৱে সকলো বস্তুকে পৰিবেষ্টন কৰি আছে। গতিকে মই সেইটো (—মোৰ সৰ্বব্যাপী কৰুণা) লিপিবদ্ধ কৰি ৰাখিম সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰে, আৰু যাকাত আদায় কৰে, আৰু যিসকলে নিজেই আমাৰ নিদেৰ্শাৱলীত বিশ্বাস কৰে,—

**১৫৭** "যিসকলে অনুসৰণ কৰে সেই ৰছুলক— নবী, উম্মী, যিজনক সেইসকলে দেখা পায় সিহঁতৰ ওচৰত লিখিত হৈছে (ইহুদীবিলাকৰ) তওৰাতত আৰু (খ্ৰীষ্টানবিলাকৰ) ইঞ্জীলত; আৰু যিজনে সিহঁতক নিৰ্দেশ দিয়ে সৎকামৰ আৰু সিহঁতক নিষেধ কৰে অসৎকামৰ পৰা, আৰু সিহঁতৰ নিমিত্তে বৈধ কৰে ভাল বিষয়বস্তু আৰু সিহঁতৰ কাৰণে নিষেধ কৰে বেয়া বস্তুবোৰ; আৰু যিজনে সিহঁতৰ পৰা (ইছলামৰ সুষ্ঠ ধৰ্মব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা) দুৰ কৰি দিয়ে সিহঁতৰ বোজা আৰু (আচাৰ অনুষ্ঠানৰ কঠোৰ) বন্ধন যিবিলাক সিহঁতৰ ওপৰত (আৰোপিত) আছিল। এতেকে যিসকলে তেওঁৰ প্ৰতি বিশ্বাস কৰে আৰু তেওঁক মান্য কৰে আৰু তেওঁক সাহায্য কৰে আৰু অনুসৰণ কৰে সেই আলোক (অৰ্থাৎ আলোকদায়িনী কুৰআন) যি তেওঁৰ লগত অৱতীৰ্ণ হৈছে,— এওঁলোক নিজেই হৈছে সফলকাম।"

## পৰিচ্ছেদ - ২০

**১৫৮** কোৱাঁ (হে মুহাম্মদ-ছাঃ)— "হে-ৰা জনগণ! মই নিশ্চয় আল্লাহৰ ৰছুল তোমালোকৰ সকলোৰে প্ৰতি,—(মই হৈছো) মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সাৰ্বভৌমত্ব যিজনৰ তেওঁৰেই (বাণীবাহক); তেওঁৰ বাহিৰে অন্য উপাস্য নাই, তেওঁ জীৱন দান কৰে আৰু মৃত্যু ঘটায়। সেইকাৰণে আল্লাহতে বিশ্বাস কৰা আৰু তেওঁৰ ৰছুলৰ প্ৰতি— উম্মী নবী যিজনে ঈমান আনিছে আল্লাহতে আৰু তেওঁৰ বাণীসমুহত, আৰু তোমালোকেও তেওঁৰ অনুসৰণ কৰা যাতে তোমালোক সৎপথপ্ৰাপ্ত হ'ব পাৰা।"

**১৫৯** আৰু মূছা (আঃ)-ৰ (ইহুদী) সম্প্ৰদায়ৰ মাজতো এটি দল আছে যিসকলে (আন লোকক) পথ দেখুৱায় সত্যৰ দ্বাৰা, আৰু তাৰ দ্বাৰা ন্যায়বিচাৰ কৰে।

**১৬০** আৰু আমি তেওঁলোকক বিভক্ত কৰিছিলো বাৰটা গোত্ৰত (তথা) দলত। আৰু মূছা (আঃ)-ৰ প্ৰতি আমি প্ৰেৰণা দিলো যেতিয়া তেওঁৰ লোকবিলাকে তেওঁৰ ওচৰত পানী বিচাৰিলে, এই বুলি— "তোমাৰ লাখুটিডালেৰে পাথৰত আঘাত কৰা।" তেতিয়া তাৰ পৰা বাৰটা নিজৰা ওলাই পৰিল। প্ৰত্যেক গোত্ৰই নিজৰ পানী খোৱা ঠাই চিনি ল'লে। আৰু সিহঁতৰ ওপৰত আমি মেঘৰে ছাঁ দিছিলো, আৰু সিহঁতৰ ওচৰলৈ পঠিয়াইছিলো 'মান্না' আৰু 'ছালৱা'; (সিহঁতক কৈছিলো—) "তোমালোকক যি জীৱিকা দিছো তাৰ ভাল ভাল বস্তুৰ পৰা খোৱা।" কিন্তু (মোৰ প্ৰতি বিৰুদ্ধাচাৰী হৈয়ো) সিহঁতে আমাৰ কোনো অনিষ্ট কৰা নাই, বৰং সিহঁতে সিহঁতৰ নিজৰ প্ৰতিয়েই অনিষ্ট কৰিছিল।

**১৬১** আৰু স্মৰণ কৰা! সিহঁতক কোৱা হৈছিল— "এইখন জনবসতিত বসবাস কৰা, আৰু ইয়াৰ পৰা খোৱা-বোৱা কৰা য'ৰেই পৰা ইচ্ছা কৰা, আৰু কোৱাঁ 'হিৎতাতুন' (অৰ্থাৎ 'আমি ক্ষমা বিচাৰিছো'), আৰু (নগৰৰ) সদৰ দুৱাৰেদি প্ৰবেশ কৰা নতশিৰে; (তেনে হ'লে) তোমালোকৰ ভুল-ভ্ৰান্তিবোৰ আমি তোমালোকৰ নিমিত্তে ক্ষমা কৰি দিম। তদুপৰি আমি বঢ়াই দিম (আমাৰ দয়াৰ ভাণ্ডাৰ) শুভকৰ্মীসকলৰ কাৰণে।"

**১৬২** কিন্তু সিহঁতৰ মাজৰ যিবিলাকে অন্যায় কৰিছিল সিহঁতে (মোৰ প্ৰত্যাদেশত) সিহঁতক যি কোৱা হৈছিল তাৰ বিপৰীত কথাৰে সেইটো বদলাই দিলে; সেইকাৰণে সিহঁতৰ ওপৰত আমি আকাশৰ পৰা পঠিয়ালো মহামাৰী, কিয়নো সিহঁতে অন্যায় কৰি চলিছিল।

## পৰিচ্ছেদ - ২১

**১৬৩** আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) সিহঁতক সোধা সেই জনবসতি সম্বন্ধে যিসকল আছিল সমুদ্ৰৰ কাষত। স্মৰণ কৰা! সিহঁতে ছাব্বাথ (অৰ্থাৎ সপ্তাহৰ সপ্তম দিনত পুণ্যকৰ্ম কৰাৰ নিয়ম) লংঘন কৰিছিল, কাৰণ সিহঁতৰ মাছবিলাক সিহঁতৰ ওচৰলৈ (আহাৰ খাবলৈ) আহিছিল সিহঁতৰ ছাব্বাথৰ দিনা জাকে

জাকে, আৰু যিদিনা সিহঁতে ছাব্বাথ পালন নকৰে সেইবোৰ সিহঁতৰ ওচৰলৈ নাহে। এইদৰে আমি সিহঁতক (ছাব্বাথৰ দিনত মাছধৰাৰ পৰা) নিয়ন্ত্রিত কৰিছিলো, কিয়নো সিহঁতে (সংযম হেৰুওৱাই) পাপাচাৰ কৰি চলিছিল।

**১৬৪** আৰু যেতিয়া সিহঁতৰ মাজৰ এটি (ধৰ্মপৰায়ণ) দলে ক'লে— "কিয় তোমালোকে সেই লোকবিলাকক উপদেশ দিছা যিবিলাকক আল্লাহে ধ্বংস কৰিবলৈ গৈছে অথবা কঠোৰ শাস্তিৰে শাস্তি দিবলৈ গৈছে", তেওঁলোকে (—সতৰ্ককাৰীসকলে) ক'লে— "তোমালোকৰ প্ৰভু ৰ ওচৰত দোষমুক্ত হোৱাৰ কাৰণে (কিয়নো পাপাচাৰৰ বিৰুদ্ধে কথা কোৱাৰ দায়িত্ব আমাৰ ওপৰতে ন্যস্ত), আৰু যাতে সিহঁতে (কোনোবা নহয় কোনোবাই) ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে।"

**১৬৫** কিন্তু যেতিয়া সিহঁত বিস্মৃত হ'ল যি সিহঁতক স্মৰণ কৰাই দিয়া হৈছিল, আমি উদ্ধাৰ কৰিছিলো সেইসকল (ধৰ্মপৰায়ণ) লোকক যিসকলে (মানুহক) নিষেধ কৰিছিল বেয়া কামৰ পৰা; আৰু যিবিলাকে অন্যায় কৰে সিহঁতক আমি ধৰিলো কঠিন শাস্তিৰে কিয়নো সিহঁতে পাপাচাৰ কৰিছিল।

**১৬৬** তাৰ পাচত যেতিয়া সিহঁতে তাচ্ছিল্য কৰিলে তাত যি কৰিবলৈ সিহঁতক নিষেধ কৰা হৈছিল তেতিয়া আমি সিহঁতক ক'লো— "তোমালোকে (বান্দৰামি কৰিছা বুলিয়েই) ঘৃণ্য বান্দৰ হৈ যোৱা।"

**১৬৭** আৰু স্মৰণ কৰা! তোমাৰ প্ৰভুৱে জাননী দিলে যে তেওঁ সিহঁতৰ বিৰুদ্ধে কিয়ামতৰ দিনলৈকে নিযুক্ত কৰিব (এনেলোকক) যিসকলে সিহঁতক পীড়ন কৰিব কঠিন উৎপীড়নেৰে। নিসন্দেহে তোমাৰ প্ৰভুতো প্ৰতিফল দানত খৰতকীয়া; আৰু তেওঁতো নিশ্চয় (পদস্খলনৰ পৰা) পৰিত্ৰাণকাৰী, অফুৰন্ত ফলদাতা।

**১৬৮** আৰু আমি পৃথিৱীত সিহঁতক বিভক্ত কৰিছো বিভিন্ন দলত; সিহঁতৰ মাজৰ কোনোবা সৎপথ অৱলম্বী আৰু সিহঁতৰ কিছুমান ইয়াৰ বিপৰীত। আৰু আমি সিহঁতক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিছো ভালেৰে আৰু বেয়াৰে (গতিকে সিহঁতক কেতিয়াবা বনাইছো ৰজা; কেতিয়াবা গোলাম), যাতে সিহঁতে (মোৰ পিনে) ফিৰি আহে।

**১৬৯** ইয়াৰ পিছত সিহঁতৰ পাচত স্থলাভিষিক্ত হৈছিল (অযোগ্য) উত্তৰ-পুৰুষ যিবিলাকে ধৰ্মগ্ৰন্থ উত্তৰাধিকাৰ কৰিছিল, সিহঁতে খামোচ মাৰি ধৰিছিল সাধাৰণ এই তুচ্ছ বস্তুবিলাক আৰু কৈছিল— "আমালোকক মাফ কৰি দিয়া হ'ব।" আৰু যদি সিহঁতৰ ওচৰত (পুনৰায়) তাৰ নিচিনা বস্তুবিলাক আহে তেতিয়াও সিহঁতে তাক গ্ৰহণ কৰে (আৰু কুপথৰ জীৱন আঁকোৱালি থাকে)। সিহঁতৰ পৰা (আল্লাহৰ) গ্ৰন্থৰ অঙ্গীকাৰ নিয়া হোৱা নাইনে যে সিহঁতে আল্লাহ সম্বন্ধে সত্যৰ বাহিৰে আন একোৱেই নক'ব; আৰু সিহঁতে পাঠও কৰিছে যি তাত আছে (তথাপি সিহঁতে নিজৰ জীৱন শুধৰাইছেনে)? আৰু পৰকালৰ বাসস্থানেই শ্ৰেষ্ঠ সেইসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰে। তোমালোকে তেন্তে (ইয়াৰ পৰিণাম) নুবুজানে?

**১৭০** আৰু যিবিলাকে (আল্লাহৰ) কিতাপ শক্তভাৱে ধাৰণ কৰে আৰু নামায কায়েম কৰে— (তেওঁলোকেই জানে যে) নিসন্দেহে আমি সৎকৰ্মশীলসকলৰ কৰ্মফল বিনষ্ট নকৰো।

**১৭১** আৰু স্মৰণ কৰা! আমি সিহঁতৰ ওপৰত পৰ্বতক (এক ভয়ঙ্কৰ বিস্ফোৰণত) কঁপাইছিলো (আৰু আগ্নেয়গিৰিৰ পৰা জুই-ধোঁৱা ইমান ওলাইছিল যে) সেইটো যেন হৈছিল এটা আচ্ছাদন, আৰু সিহঁতে ভাবিছিল যে এইটো নিশ্চয় সিহঁতৰ ওপৰতেই পৰিব ধৰিছে; (আৰু সিহঁতক কৈছিলো—) "আমি তোমালোকক যি (গ্ৰন্থ) দিছো সেইটো টানকৈ খামুচি ধৰা, আৰু তাত যি (বিধান লিখা) ৰৈছে সেইটো স্মৰণ ৰাখা, যাতে তোমালোকে ধৰ্মভীৰুতা অৱলম্বন কৰা।"

## পৰিচ্ছেদ - ২২

**১৭২** আৰু স্মৰণ কৰা! তোমাৰ প্ৰভুৱে আদমৰ বংশধৰৰ পৰা— সিহঁতৰ পৃষ্ঠদেশৰ পৰা— সিহঁতৰ সন্তান-সন্ততি আনিছিলে, আৰু সিহঁতৰ নিজৰ সম্বন্ধে সিহঁতক সাক্ষ্য দিয়াইছিল (যেতিয়া তেওঁ কৈছিলে)— "মই তোমালোকৰ প্ৰভু নহওঁনে?" সিহঁতে কৈছিল— "হয়, আমি সাক্ষ্য দিছো।" (এই স্বীকৃতি গ্ৰহণ) এই কাৰণে যে পাচত তোমালোকে কিয়ামতৰ দিনা কোৱা— "আমিতো এই বিষয়ত অজ্ঞাত আছিলো;"—

**১৭৩** অথবা (পাচত) তোমালোকে কোৱা— "আচল বিষয় হৈছে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে ইয়াৰ আগতে (আল্লাহৰ সৈতে) অংশীদাৰ পাতিছিল আৰু আমি তেওঁলোকৰ পৰৱৰ্তীকালত (তেওঁলোকৰেই) বংশধৰ আছিলো। তুমি কি তেন্তে আমালোকক ধ্বংস কৰিবা (আমাৰ পূৰ্বৱৰ্তী) ভ্ৰষ্টাচাৰীবিলাকে যি কৰিছিলে সেই কাৰণে?"

**১৭৪** আৰু এইদৰে (নানা ধৰনৰ যুক্তি-বিচাৰ প্ৰয়োগ কৰি) আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী আমি ব্যাখ্যা কৰো যাতে সিহঁতে (আমাৰ ফালে) ফিৰি আহে।

**১৭৫** আৰু সিহঁতৰ ওচৰত পাঠ কৰা তাৰ বৃত্তান্ত যাক আমি আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী প্ৰদান কৰিছিলো, কিন্তু সি সেইবিলাকৰ পৰা (নিজকে) আঁতৰাই নিয়ে। সেইকাৰণে চয়তানে তাৰ পাচ লয়, গতিকে সি বিপথগামীবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত হয়।

**১৭৬** আৰু যদি আমি ইচ্ছা কৰিলোহেঁতেন তেন্তে নিশ্চয় ইয়াৰ দ্বাৰা (আমাৰ নিৰ্দেশাৱলী বলবৎ কৰি) তাক আমি উন্নীত কৰিলোহেঁতেন, কিন্তু সি মাটিত আঁকুহি ধৰিলে (আৰু পাৰ্থিৱ বিষয়বস্তুতেই আসক্ত হৈ ৰ'ল) আৰু সি তাৰ হীনকামনাৰ অনুসৰণ কৰি চলিলে। গতিকে তাৰ উপমা হৈছে কুকুৰৰ দৃষ্টান্তৰ নিচিনা— ইয়াক যদি তুমি খেদি দিয়া সি জিভা উলিয়াই সেহাই থাকিব, আৰু যদি তুমি তাক এৰাই চলা (তেতিয়াও) সি জিভা উলিয়াই সেহাব। এয়ে হৈছে সেইবিলাক লোকৰ দৃষ্টান্ত যিবিলাকে আমাৰ নিৰ্দেশসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে। তুমি (সিহঁতৰ ওচৰত) ইতিবৃত্ত বিবৃত কৰা যাতে সিহঁতে চিন্তা কৰিব পাৰে (আৰু কোনোবা হয়ত সৎপথলৈ আহিব পাৰে)।

**১৭৭** বেয়াৰ দৃষ্টান্ত সেইবিলাক লোক, যিবিলাকে আমাৰ বাণীসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে, আৰু সিহঁতৰ অন্তৰাত্মাৰ প্ৰতি সিহঁতে অত্যাচাৰ কৰি চলে।

**১৭৮** যিজনক আল্লাহে পথ দেখুৱায় সেইজনেই তেন্তে সৎপথপ্ৰাপ্ত, আৰু যাক তেওঁ বিপথে চলিবলৈ দিয়ে তেনেহ'লে সিহঁত নিজেই ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়।

**১৭৯** আৰু আমি জাহান্নামৰ কাৰণে নিশ্চয় সিচি দিছো জিন্ আৰু মানুহৰ মাজৰ অনেককে; সিহঁতৰ হৃদয় আছে (ঠিকেই, কিন্তু) তাৰে সিহঁতে নুবুজে, আৰু সিহঁতৰ চকু আছে (কিন্তু) সিহঁতে নেদেখে, আৰু সিহঁতৰ কাণ আছে (তথাপি) তাৰদ্বাৰা সিহঁতে নুশুনে। সিহঁতে গবাদি পশুৰ দৰে (গোমূৰ্খ), বৰং সিহঁত অধিক পথভ্ৰষ্ট। সিহঁত নিজেই হৈছে (সত্যৰ প্ৰতি) উদাসীন।

**১৮০** আৰু আল্লাহৰেই হৈছে আটাইতকৈ ভাল নামাৱলী, এতেকে তেওঁক মাতা সেইসমূহৰ দ্বাৰা; আৰু সিহঁতক এৰি দিয়া যিবিলাকে তেওঁৰ নামাৱলীক লৈ বিকৃতি কৰে। অচিৰেই সিহঁতক প্ৰতিফল দিয়া হ'ব সিহঁতে যি কৰি গৈছে তাৰ বাবে।

**১৮১** আৰু যিসকলক আমি সৃষ্টি কৰিছো তেওঁলোকৰ মাজত আছে এটি (ধৰ্মপ্ৰচাৰক) দল যিসকলে (জনসাধাৰণক) পথ দেখুৱায় সত্যৰ দ্বাৰা, আৰু তাৰে সৈতে ন্যায়পৰায়ণতা (প্ৰতিষ্ঠা) কৰে।

## পৰিচ্ছেদ - ২৩

**১৮২** আৰু যিসকলে আমাৰ বাণীসমূহত মিথ্যাৰোপ কৰে সিহঁতক আমি ক্ৰমান্বয়ে টানি লৈ যাওঁ (ধ্বংসৰ পিনে)— ক'ৰ পৰা (সিহঁতৰ সৰ্বনাশ আহে) সেইটো সিহঁতে নাজানে।

**১৮৩** আৰু মই সিহঁতক অৱসৰ দিও (যেন সিহঁতে নিজকে সংশোধন কৰে); নিসন্দেহে (শাস্তি দিয়াৰ) মোৰ ব্যৱস্থা অত্যন্ত বলিষ্ঠ।

**১৮৪** সিহঁতে চিন্তা নকৰেনে? সিহঁতৰ সহচৰৰ মাজত (অৰ্থাৎ মুহাম্মদ-ছাঃ-ৰ মাজত) কোনো পাগলামি নাই। বাস্তৱিকতে তেওঁতো এজন সুস্পষ্ট সতৰ্ককাৰী।

**১৮৫** সিহঁতে লক্ষ্য নকৰেনে মহাকাশমণ্ডল আৰু পৃথিৱীৰ সাম্ৰাজ্যৰ প্ৰতি, আৰু বিষয়বস্তুৰ যিবিলাক আল্লাহে সৃষ্টি কৰিছে (তাৰ ফালে); আৰু হ'ব পাৰে (আল্লাহৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰাৰ ফল স্বৰূপে) সিহঁতৰ (ধ্বংসপ্ৰাপ্তিৰ) নিৰ্ধাৰিত কাল ওচৰ চাপিছেহি? ইয়াৰ পিচত আৰু কোন আলোচনাৰ দ্বাৰা সিহঁতে তেন্তে বিশ্বাস কৰিব?

**১৮৬** আল্লাহে যাক বিপথে যাবলৈ দিয়ে তাৰ নিমিত্তে তেন্তে কোনো পথপ্ৰদৰ্শক নাই। আৰু সিহঁতক তেওঁ এৰি দিয়ে সিহঁতৰ অবাধ্যতাত উদ্‌ভ্ৰান্তভাৱে পাকঘূৰণি খাই থাকিবলৈ।

**১৮৭** (হে মুহাম্মদ ছাঃ!) সিহঁতে তোমাক (ৰোজ কিয়ামতৰ) ঘড়ী-ঘণ্টা সম্বন্ধে সুধিছে— কেতিয়া সেইটো ঘটিব। কোৱা— "ইয়াৰ জ্ঞান অৱশ্যেই ৰৈছে আমাৰ প্ৰভুৰ ওচৰত; ইয়াৰ সময় সম্বন্ধে সেইটো কোনেও প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰে তেওঁৰ বাহিৰে। (ইমানখিনিয়ে জানি ৰাখা যে) এইটো অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় মহাকাশমণ্ডলত আৰু পৃথিৱীত, এইটো আহি নপৰিব তোমালোকৰ ওপৰত অতৰ্কিতে ব্যতিৰেকে।" সিহঁতে তোমাক সুধিছে যেন তুমিয়েই এই বিষয়ত আগ্ৰহী। কোৱা— "ইয়াৰ জ্ঞান অৱশ্যে আল্লাহৰ ওচৰত; কিন্তু অধিকাংশ লোকেই নাজানে।"

**১৮৮** তুমি (আৰু) কোৱা— "মই কোনো ক্ষমতা নাৰাখো মোৰ নিজৰ নিমিত্তে কোনো লাভ কৰাৰ আৰু লোকচান কৰাৰও নাই— আল্লাহে যিটো বিচাৰে তাৰ ব্যতিৰেকে। আৰু যদি মই অদৃশ্যৰ সম্যক জ্ঞান ৰাখিলোহেঁতেন তেন্তে মই কল্যাণৰ প্ৰাচুৰ্য বনাই ল'লোহেঁতেন, আৰু (তোমালোকৰ পৰা) কোনো অনিষ্টই মোক স্পৰ্শ নকৰিলেহেঁতেন। মইতো (দুষ্কৰ্মৰ শাস্তিৰ ব্যাপাৰে) এজন সতৰ্ককাৰী নহওঁ জানো, আৰু এজন সুসংবাদদাতা সেইলোকসকলৰ কাৰণে যিসকলে (আল্লাহত) ঈমান আনিছে।

## পৰিচ্ছেদ - ২৪

**১৮৯** তেৱেঁই সেইজন যিজনে তোমালোকক সৃষ্টি কৰিছে একেই নফ্‌ছৰ (বা প্ৰজাতিৰ) পৰা, আৰু তাৰ পৰা তেওঁ বনাইছে তাৰ সঙ্গিনী, যাতে সি তাইৰ লগতে শান্তি পাব পাৰে। এতেকে যেতিয়া সি তাইতে উপগত হয় তাই তেতিয়া এটি লঘু বোজা (গৰ্ভত) ধাৰণ কৰে আৰু তাকে লৈ চলা-ফুৰা কৰে; তাৰ পিচত যেতিয়া সেইটো গধুৰ হৈ উঠে তেতিয়া উভয়ে আহ্বান কৰে সিহঁতৰ প্ৰভু আল্লাহক— "যদি তুমি আমাক সুস্থ এটা (সন্তান) দিয়া আমি তেন্তে নিশ্চয় হ'ম কৃতজ্ঞসকলৰ অন্তৰ্ভুক্ত।"

**১৯০** কিন্তু তেওঁ যেতিয়া সিহঁতক সুস্থ এটা (সন্তান) দান কৰিলে সিহঁতে তেওঁৰ সৈতে থিয় কৰালে অংশীদাৰ তেওঁ সিহঁতক যি (সু-সন্তান) দিছে তাৰ বাবে। কিন্তু আল্লাহ বহু উচ্চত অৱস্থিত সিহঁতে যাক অংশী বনায় সেইবিলাকৰ পৰা।

**১৯১** সিহঁতে কি অংশীদাৰ বহুৱায় তাক যি (আল্লাহৰ দৰে) একোৱেই সৃষ্টি নকৰে; বৰং সিহঁতকেই (মূৰ্তিপূজকৰ দ্বাৰা) সৃষ্টি কৰা হৈছে?

**১৯২** আৰু এইবিলাকে (—দেৱ-দেৱীবিলাকে) কোনো ক্ষমতা নাৰাখে সিহঁতক (মূৰ্তি-পূজকক) সাহায্য কৰাৰ, আৰু সিহঁতে সিহঁতৰ নিজকেও সাহায্য কৰিব নোৱাৰে।

**১৯৩** আৰু যদি তোমালোকে সিহঁতক আহ্বান কৰা সৎপথৰ প্ৰতি, সিহঁতে তোমালোকক অনুসৰণ নকৰিব। তোমালোকে সিহঁতক আহ্বান কৰা অথবা তোমালোক নীৰবে থাকা তোমালোকৰ কাৰণে সকলো সমান।

**১৯৪** নিসন্দেহে তোমালোকে (—বহু খোদাবাদীবিলাকে) আল্লাহক এৰি যিবিলাকক আহ্বান কৰা সিহঁতো তোমালোকৰেই নিচিনা (আল্লাহৰ) দাস; গতিকে সিহঁতক মাতা, তোমালোকৰ প্ৰতি সিহঁতে তেন্তে সহাৰি দিয়ক— যদি তোমালোক (পৌত্তলিকতাৰ বিষয়ত) সত্যবাদী হোৱা।

**১৯৫** ( দেৱ-দেৱীসম্বন্ধে প্ৰশ্ন হৈছে) সিহঁতৰ ভৰি আছেনে যিটোৰ দ্বাৰা সিহঁতে চলাফুৰা কৰিব পাৰে, অথবা সিহঁতৰ হাত আছেনে যিটোৰে সিহঁতে ধৰিব পাৰে, অথবা সিহঁতৰ চকু আছেনে যিটোৰে সিহঁতে চাব পাৰে, অথবা সিহঁতৰ কাণ আছেনে যিহৰে সিহঁতে শুনিব পাৰে? (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি কোৱা— "মাতা তোমালোকৰ অংশীদাৰবিলাকক, তাৰ পিচত মোৰ বিৰুদ্ধে ফন্দি কৰা আৰু মোক অৱকাশ নিদিবা (কিন্তু তোমালোকে মোৰ নাওমানো ক্ষতি কৰিব নোৱাৰিবা)?

**১৯৬** "নিশ্চয় মোৰ অভিভাৱক হৈছে আল্লাহ যিজনে ধৰ্মগ্ৰন্থ অৱতাৰণ কৰিছে (মানুহক পথ দেখুৱাবৰ কাৰণে) আৰু তেৱেঁই অভিভাৱকত্ব কৰে সৎপথাৱলম্বীসকলৰ।

**১৯৭** "আৰু (ঠাকুৰ-দেৱতা) যিবিলাকক তোমালোকে আহ্বান কৰা তেওঁক এৰি দি, সিহঁতে কোনো ক্ষমতা নাৰাখে তোমালোকক সাহায্য কৰাৰ, আৰু সিহঁতে নিজকো সাহায্য কৰিব নোৱাৰে।"

**১৯৮** আৰু যদি তোমালোকে সিহঁতক আহ্বান কৰা সৎপথৰ প্ৰতি, সিহঁতে (কিন্তু) নুশুনে। আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) তুমি সিহঁতক দেখিবলৈ পোৱা সিহঁতে তোমাৰ পিনে (ভাৱহীন চকুৰে) চাই আছে, কিন্তু (প্ৰকৃততে) সিহঁতৰ দেখা নহয়।

**১৯৯** (হে মুহাম্মদ-ছাঃ! তোমাৰ শত্ৰুবিলাকৰ প্ৰতিও) ক্ষমা অৱলম্বন কৰিবা, আৰু (শত্ৰু-মিত্ৰ সকলোৰে প্ৰতি) সদয়তাৰ নিৰ্দেশ দিবা, আৰু অজ্ঞবিলাকৰ পৰা আঁতৰি থাকিবা।

**২০০** আৰু যদি চয়তানৰ পৰা খোঁচা-খুঁচিয়ে তোমাক আহত কৰে তেন্তে (চয়তানৰ চয়তানিৰ পৰা) আল্লাহৰ ওচৰত আশ্ৰয় বিচাৰিবা। নিশ্চয় তেওঁ সৰ্বশ্ৰোতা, সৰ্বজ্ঞাতা।

**২০১** নিসন্দেহে যিসকলে ধৰ্মপৰায়ণতা অৱলম্বন কৰে সেইসকলক যেতিয়া চয়তানৰ আক্ৰমণে স্পৰ্শ কৰে তেতিয়া তেওঁলোকে (আল্লাহৰ পথনিৰ্দেশ) স্মৰণ কৰে,— তেনেহলে চোৱাঁ! তেওঁলোকেই হয় (জ্ঞানালোকৰ দ্বাৰা) দৃষ্টিশক্তিমান।

**২০২** আৰু সিহঁতৰ ভাতৃবিলাক (অৰ্থাৎ চয়তানৰ সহচৰবিলাক),— সিহঁতে ইহঁতক টানি নিয়ে ভ্ৰান্তিৰ মাজলৈ, আৰু ইহঁতে (ভ্ৰষ্টাচাৰ কৰি থকাত) ত্ৰুটি নকৰে।

**২০৩** আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) যেতিয়া তুমি সিহঁতৰ ওচৰত কোনো আয়াত (অৰ্থাৎ আল্লাহৰ বাণী) লৈ নাহা সিহঁতে কয়— "তুমি (নিজৰ পৰাই) সেইটো বাচি নোলোৱা কিয়?" তুমি কোৱাঁ— "মই কেৱল তাৰেই অনুসৰণ কৰো যি মোৰ প্ৰভুৰ পৰা মোৰ ওচৰত প্ৰত্যাদিষ্ট হৈছে। এইটো (—এই কুৰআন) হৈছে তোমালোকৰ প্ৰভুৰ পৰা এটি জ্ঞানচকু উন্মেষক, আৰু এটি পথনিৰ্দেশ, আৰু হৈছে এটা কৰুণা সেই লোকসকলৰ নিমিত্তে যিসকলে (আল্লাহতে পৰিপূৰ্ণ) বিশ্বাস স্থাপন কৰে।"

**২০৪** আৰু যেতিয়া (তোমালোকৰ ওচৰত) কুৰআন পঠিত হয় তেতিয়া সেইটো (মনোযোগ দি) শুনা, আৰু (সেই সময়ত) নীৰৱ থাকিবা, যেন তোমালোকৰ প্ৰতি কৰুণা বৰ্ষিত হয়।

**২০৫** আৰু (হে মুহাম্মদ-ছাঃ!) স্মৰণ কৰা তোমাৰ প্ৰভুক নিজৰ অন্তৰেৰে সবিনয়ে আৰু সভয়ে, আৰু মাত ওখ নকৰাকৈ, পুৱাবেলা আৰু আবেলি; আৰু তুমি উদাসীনবিলাকৰ অন্তৰ্ভুক্ত নহ'বা।

**২০৬** নিসন্দেহে যিসকল তোমাৰ প্ৰভুৰ সমীপত ৰৈছে সেইসকলে তেওঁৰ উপাসনাত অহংকাৰ নেদেখুওৱায়; আৰু তেওঁলোকে তেওঁৰেই মহিমা কীৰ্তন কৰে, আৰু তেওঁৰেই প্ৰতি **ছিজ্‌দা** কৰে (এতেকে এই আয়াত পঢ়াৰ অথবা শুনাৰ লগে লগে ঠিকঠিকেই ছিজ্‌দা বা আল্লাহৰ মহিমা কীৰ্তনত মাটিত মূৰ লগাই প্ৰণিপাত কৰা কৰ্তব্য, যাতে অন্তৰৰ বিনয়-অৱনত অৱস্থা অঙ্গভঙ্গীত তথা অভিব্যক্তিত ফুটি উঠে; তেনেকুৱা অইন চৈধ্যটা আয়াত পঢ়াৰ বা শুনাৰ সময়ত ছিজ্‌দা কৰা উচিত, ১৩:১৫; ১৬:৫০; ১৭:১০৯; ১৯:৫৮; ২২:১৮,৭৭; ২৫:৬০; ২৭:২৬; ৩২:১৫; ৩৮:২৪; ৪১:৩৮; ৫৩:৬২; ৮০:২১; ৯৬:১৯)।

* * * * * * * * * * * *